

ସ୍ଵୀକାର

The Sweekar **स्वीकार**
www.sweekarweekly.com

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସମ୍ପାଦକ : ଏ ଶରତ ନାରାୟଣ ବେହେରା

RNI No. 66443/94

‘ପବିତ୍ର ବିଜୟା ଦଶମୀ - ୨୦୨୨’ ଅବସରରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ବିଜୟା ଦଶମୀ ହେଉଛି ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ସତ୍ୟର, ଅନ୍ୟାୟ ଉପରେ ନ୍ୟାୟର ଏବଂ ଅଶାନ୍ତି ଉପରେ ଶାନ୍ତିର ବିଜୟ ପ୍ରତୀକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଜୀବନରେ ତଥା ସମାଜରେ ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

ଶଶେଶାମ୍ଳା

(ଗଣେଶୀ ଲାଲ)

ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ, ଓଡ଼ିଶା

ଶାରଦୀୟ ଦୁର୍ଗାପୂଜା-୨୦୨୨ ଅବସରରେ ବାର୍ତ୍ତା

ଶାରଦୀୟ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ଉପଲକ୍ଷେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ଦୁର୍ଗତିନାଶିନୀ ମା’ ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ଅସତ୍ୟ ଉପରେ ସତ୍ୟର ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ଉପରେ ନ୍ୟାୟର ଜୟ ହୋଇ ପ୍ରତି ଘରେ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ଓ ସମୃଦ୍ଧି ଭରି ଯାଉ, ଏହା ମୋର ମନତାମନା ମା’ଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ସୁମିତ୍ରା କୁମାରୀ ଦିକ୍ଷିତ

(ପ୍ରତିପଦ କୁମାର ଅମାତ)

ଜଙ୍ଗଲ, ପରିବେଶ ଓ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ,
ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ଓ ପାନୀୟଜଳ ଏବଂ
ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶାରଦୀୟ ଅଭିନନ୍ଦନ

ମାତୃଶକ୍ତିର ଆରାଧନା ଆମ ସଂସ୍କୃତିର ଅନନ୍ୟ ବିଭବ । ଆଶ୍ଵିନର ଶୁଭଲଗ୍ନରେ ଜଗତଜନନୀ ମା’ଙ୍କର ଧରାବତରଣ ଜଗତକୁ କରିଛି ଉତ୍ସବ ମୁଖର । ପାର୍ବଣର ଏହି ଆନନ୍ଦମୟ ପରିବେଶରେ ଆସନ୍ତୁ, ସବୁ ଭେଦଭାବ ଭୁଲି ଓଡ଼ିଶାର ବିକାଶ ପାଇଁ ଶପଥ ନେବା ଏବଂ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା ଓ ସଚେତନ ସମାଜ ଗଠନ ଦିଗରେ ସାମୂହିକ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖିବା ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାର୍ବଣର ଶୁଭ ଅଭିନନ୍ଦନ । ମା’ଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ସମସ୍ତଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଆନନ୍ଦମୟ କରୁ ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ନବୀନ ଚରଣ ମାତୃମୁଖି
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

ରାଜନୀତି ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା: ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ସମ୍ବଲପୁର : ରାଜନୀତିରେ ନିଜ ପ୍ରଶାସନରେ ଅବମାନାୟ ଓ ଅପରାଜେୟ ନେତା ଭାବରେ ନିଜକୁ ଦର୍ଶାଇ, ଲୋକକଲ୍ୟାଣ ଓ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଵାର୍ଥକର୍ତ୍ତା ଅଧିକାର କରିବାରେ ସେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ବିରକ୍ଷଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଦମିତ ଯୋଦ୍ଧା ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ‘ରାଜନୀତିର ଗ୍ରାଣ୍ଡମାଷ୍ଟର’ ଭାବେ ଖ୍ୟାତି ସମ୍ପନ୍ନ କରାଇ ପଢ଼ିକା ‘ଦି ଡ୍ଵିଲ୍’ ଅଭିହିତ କରିଛି । ରାଜନୀତିରେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପ୍ରବେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗତ ୨୫ ବର୍ଷ ଧରି ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ସେବାରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିବା ନବୀନ ଇତି ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷମତା ରାଜନୀତିର ସତରଞ୍ଜ ଖେଳରେ ନିଜକୁ ଧିରାଣ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏକ ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଜାତୀୟ ରାଜନୀତିରେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅବତାରଣା କରିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ରାଜନୀତିରେ ଅଡ଼େଇ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଅଦ୍ୱିତୀୟ

ରାଜନୈତିକ ଗୋଟିତାଳନା, ଦୁର୍ନୀତି ବିରୋଧରେ ଶୂନ୍ୟ ସହନଶୀଳତା, ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ପଦକ୍ଷେପ, ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନବୀନଙ୍କୁ ଦେଇଛି ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ଵୀକୃତି ଓ ସମ୍ମାନ । ଏହି କ୍ରମରେ ଖ୍ୟାତନାମା କରାଇ ପଢ଼ିକା ‘ଦି ଡ୍ଵିଲ୍’ ନିଜର କଭର ପୃଷ୍ଠାରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛି । ରାଜନୀତିର ଗ୍ରାଣ୍ଡମାଷ୍ଟର ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରିଛି ଯେଉଁଥିରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ତାଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଯାତ୍ରାର ଅବତାରଣା କରିଛନ୍ତି । ରାଜନୀତିକୁ ବୃତ୍ତି ନୁହେଁ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

(ଅବଶିଷ୍ଟ ୭ମ ପୃଷ୍ଠାରେ)

ସଂଖ୍ୟାରେ..

କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ତୁଳସୀର ମାହାତ୍ମ୍ୟ

ଶାର ପିଅନ୍ତୁ, ଚାନ୍ଦ ମଜରୁତ ହେବ

ଅବସାଦର ମହୋତ୍ସବ କାଜୁ

ପ୍ରୋବିନ୍ସରେ ଭରପୂର କାଳଡ଼

ଚେନ୍ନୁଲିର ଉପଯୋଗିତା

ମୂଳାର ଉପକାରिता

ବିଜୟା ଦଶମୀ ଭବଳକ୍ଷେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦେବକ ସଂଘର ସରସଂଘଟାଳକ ଡକ୍ଟର ମୋହନ ରାଓ ଭାଗବତ ଦେଇଥିବା ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଭାଷଣର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନ୍ତର

ନବରାତ୍ରୀର ଶକ୍ତିପୂଜା ପରେ ପରେ ବିଜୟସହିତ ଉଦିତ ହୋଇଥିବା ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଦଶମୀ ତିଥିରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଭଳି ବିଜୟାଦଶମୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆଜି ଏଠାରେ ଏକପ୍ରକାର ହୋଇଛୁ । ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପା ଜଗଦଜନନୀ ହିଁ ବିବିଧାକଳ୍ପକୁ ସଫଳ କରିବାର ଆଧାର । ସର୍ବତ୍ର ପବିତ୍ରତା ଓ ଶକ୍ତି ସ୍ଥାପନା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିର ଆଧାର ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।

ସଂଘର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅତିଥି ରୂପେ ସମାଜର ପ୍ରଭୁ ତଥା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱସମ୍ପନ୍ନ ମହିଳାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ପରମ୍ପରା ଖୁବ୍ ପୁରୁଣା । ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ମାଣର ଶାଖା ପଦ୍ଧତିରେ ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦେବକ ସଂଘ ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ରସେବିକା ସମିତି ପୃଥକ ପୃଥକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମହିଳାମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ପରମ୍ପରାରେ ଏହି ପରିପ୍ରକାରେ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି । ଆମେ ଏ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛୁ । ମାତୃଶକ୍ତିକୁ ସାମିତ କରିଦେଇଛୁ । ନିରନ୍ତର ଆକ୍ରମଣ ଜନିତ ପରିସ୍ଥିତି ଏହି ମିଥ୍ୟାତାରକୁ ତାତ୍କାଳିକ ବୈଧତା ପ୍ରଦାନ କଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ କରିଦେଲା । ଭାରତର ନବ ଅଭ୍ୟୁଦୟର ଉତ୍ଥାପକମାନେ ଆମର ସମସ୍ତ ମହାପୁରୁଷମାନେ ଏହି ରୁଚିବାଦୀ ବିଚାରଧାରାକୁ ତ୍ୟାଗକରି ମାତୃଶକ୍ତିକୁ ଦେବତାର ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୂଜାଘରେ ଅଥବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ନାଗରିକ ଭାବେ ରୋଷାଇ ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମିତ କରିବା ଭଳି ଅତିବାଦୀ ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉଠି ତାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପରଣ ଏବଂ ସମାଜର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସହଭାଗତା ଏବଂ ସମାନତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଅନୁଭବ ପରେ ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଚଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିବାଦୀ ତଥା ସ୍ତ୍ରୀବାଦୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଏ ଦିଗକୁ ଆକର୍ଷିତ ହେଉଅଛି । ୨୦୧୭ରେ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନମାନଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ମହିଳାମାନେ ଭାରତର ମହିଳାଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ସର୍ବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଏସମ୍ପର୍କରେ ଶାସନ ପ୍ରଶାସନକୁ ମଧ୍ୟ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସର୍ବେକ୍ଷଣର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ମାତୃଶକ୍ତିର ପ୍ରବୋଧନ, ସଂକଳ୍ପରଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମାନ ସହଭାଗିତାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କରେ । ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ ପରିବାରସ୍ତରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ ଯାଏଁ ସ୍ୱାକାର ତଥା ପ୍ରଚଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଯାଇ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ନବଅଭ୍ୟୁଦୟରେ ମାତୃଶକ୍ତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଜର ସହଭାଗତା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଭୂମିକା ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ତୁଲାଇ ପାରିବେ ।

ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ନବଅଭ୍ୟୁଦୟର

ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରୁଅଛି । ଆମ ପ୍ରିୟ ଭାରତବର୍ଷର ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ହେଉଥିବା କ୍ରମାଗତ ବୃଦ୍ଧିକୁ ନେଇ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦିତ । ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରତା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା ଶାସନର ନୀତି ଆମ ପାଇଁ ଅନୁକରଣୀୟ । ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଭାରତର ମହତ୍ୱ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସନାୟତା ଅନେକ ଗୁଣରେ ବୃଦ୍ଧିପାଇଛି । ସୁରକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ଅଧିକାରୀ ଅଧିକ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହୋଇ ଚାଲିଛୁ । କରୋନା କବଳରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଆମ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟର ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦେବକ ସଂଘ ତଥା ରାଷ୍ଟ୍ରସେବିକା ସମିତି ପୃଥକ ପୃଥକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମହିଳାମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ପରମ୍ପରାରେ ଏହି ପରିପ୍ରକାରେ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି । ଆମେ ଏ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛୁ । ମାତୃଶକ୍ତିକୁ ସାମିତ କରିଦେଇଛୁ । ନିରନ୍ତର ଆକ୍ରମଣ ଜନିତ ପରିସ୍ଥିତି ଏହି ମିଥ୍ୟାତାରକୁ ତାତ୍କାଳିକ ବୈଧତା ପ୍ରଦାନ କଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ କରିଦେଲା । ଭାରତର ନବ ଅଭ୍ୟୁଦୟର ଉତ୍ଥାପକମାନେ ଆମର ସମସ୍ତ ମହାପୁରୁଷମାନେ ଏହି ରୁଚିବାଦୀ ବିଚାରଧାରାକୁ ତ୍ୟାଗକରି ମାତୃଶକ୍ତିକୁ ଦେବତାର ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୂଜାଘରେ ଅଥବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ନାଗରିକ ଭାବେ ରୋଷାଇ ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମିତ କରିବା ଭଳି ଅତିବାଦୀ ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉଠି ତାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପରଣ ଏବଂ ସମାଜର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସହଭାଗତା ଏବଂ ସମାନତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଅନୁଭବ ପରେ ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରଚଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିବାଦୀ ତଥା ସ୍ତ୍ରୀବାଦୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଏ ଦିଗକୁ ଆକର୍ଷିତ ହେଉଅଛି । ୨୦୧୭ରେ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନମାନଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ମହିଳାମାନେ ଭାରତର ମହିଳାଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ସର୍ବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ଏସମ୍ପର୍କରେ ଶାସନ ପ୍ରଶାସନକୁ ମଧ୍ୟ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସର୍ବେକ୍ଷଣର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ମାତୃଶକ୍ତିର ପ୍ରବୋଧନ, ସଂକଳ୍ପରଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମାନ ସହଭାଗିତାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କରେ । ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ ପରିବାରସ୍ତରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ ଯାଏଁ ସ୍ୱାକାର ତଥା ପ୍ରଚଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଯାଇ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ନବଅଭ୍ୟୁଦୟରେ ମାତୃଶକ୍ତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଜର ସହଭାଗତା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଭୂମିକା ସଫଳତା ପୂର୍ବକ ତୁଲାଇ ପାରିବେ ।

ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ନବଅଭ୍ୟୁଦୟର

ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରଥା ତ୍ୟାଗକରି ନୂତନ ତଥା ଯୁଗ ଓ ଦେଶ ଅନୁକଳ ପରମ୍ପରା ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନିରୂପଣ କଲା ବେଳେ ଆମକୁ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆମର ପରିଚୟ, ସଂସ୍କୃତି, ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ ନହେଉ ତଥା ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ ଆଦରଣ ପୂର୍ବକ ରହିଥାଉ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାର ବାଧା ଭାରତର ଏକତା ଓ ଉନ୍ନତି ଚାହୁଁ ନଥିବା ଶକ୍ତିମାନେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି । ମିଛ ଏବଂ ଅସତ୍ୟ କଥା ପ୍ରଚାର-ପ୍ରସାର କରି ଭ୍ରମ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା, ଆତଙ୍କବାଦୀ ନୀତି ନିୟମାବଳୀରେ ଲିପ୍ତ ରହିବା ଅଥବା ତାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା, ସମାଜରେ ଆତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସହିତ କଳହ ଏବଂ ଅରାଜକତା ବଢ଼ାଇବା ଭଳି ଏମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ । ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦୈଷ୍ଟ୍ୟ ଆଧାରରେ ଶତ୍ରୁତା ସୃଷ୍ଟି କଲାଭଳି ସେମାନଙ୍କ କାମ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଜାରି ରହିଛି । ଭାଷା, ପତ୍ନୀ, ପ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ନୀତି ଯାହା ହେଉନା କାର୍ଯ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରଲୋଭନରେ ନପତି ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ଏହାର ମୂଳାବଳୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ମୂଳୋପାଦାନ ନିମନ୍ତେ ଶାସନ ଓ ପ୍ରଶାସନର ପ୍ରବେଶରେ ଆମେ ସହାୟକ ହେବା । ସମାଜର ସଫଳ ସହଯୋଗୀ ହେବେ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏଥିରେ କିଛିଟା କୋହଳ ମନୋଭାବ ଧାରଣ କରାଯାଇପାରେ । ତେବେ ଯାଇ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଦୁଃଖାମଣା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ପାରିବା । ବିଚାରର ସମ୍ପତ୍ତ, ସମଦୃଷ୍ଟି ଓ ଦୃତତା ଏବଂ କୋହଳ ମନୋଭାବର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଆମକୁ ଭୁଲ ମାର୍ଗରେ ଯିବା ତଥା ବାଚସ୍ପତି ହେବାକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ । ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ଭେଦଭାବରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉଠି ଶାସନ-ପ୍ରଶାସନ, ବିଭିନ୍ନ ନେତୃତ୍ୱ ଏବଂ ସମାଜ ନିଜ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ଯାଇ ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାଏ । ଶାସନ-ପ୍ରଶାସନ ତଥା ନେତୃତ୍ୱ ନିଜ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିବେ । ସେହିଭଳି ସମାଜକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଚାର ପୂର୍ବକ ସଂପାଦିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ନବଅଭ୍ୟୁଦୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆମୁଆମ ବିଭିନ୍ନ ବାଧାବିଘ୍ନକୁ ପାର କରି କାମ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମ ବାଧା ହେଉଛି ଗତାନ୍ତରାଳିକତା ! ସମୟର ତାଳେ ତାଳେ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାଏ । କିଛି କଥା ବଦଳି ଥାଏ, କିଛି ବିଲୁପ୍ତ ହୁଏ, କିଛି ନୂଆ କଥା ଓ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ । ତେଣୁ ନୂତନ ସଂରଚନା ସୃଷ୍ଟି କଲାବେଳେ ଆମକୁ ପରମ୍ପରା ଓ ସମସାମୟିକତା ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ

ସଂକଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରଥା ତ୍ୟାଗକରି ନୂତନ ତଥା ଯୁଗ ଓ ଦେଶ ଅନୁକଳ ପରମ୍ପରା ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନିରୂପଣ କଲା ବେଳେ ଆମକୁ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆମର ପରିଚୟ, ସଂସ୍କୃତି, ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରତତ୍ତ୍ୱମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ ନହେଉ ତଥା ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆମର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ ଆଦରଣ ପୂର୍ବକ ରହିଥାଉ ।

ଫଳକ ମାତୃଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଛି ତ ? ନିଜ ଘରର ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ମାତୃଭାଷାରେ ପଠାଯାଉଛି ତ ?

ନୂତନ ଶିକ୍ଷାନୀତି କାରଣରୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଭଲ ମଣିଷ ହେଉ, ତା ହୃଦୟରେ ଦେଶଭକ୍ତିର ଭାବନା ଜାଗ୍ରତ ହେଉ, ସେ ସୁସଂସ୍କୃତ ନାଗରିକଟିଏ ହେଉ ଏକଥା ସମସ୍ତେ ଚାହାଁନ୍ତି । ହେଲେ ସୁଶିକ୍ଷିତ, ସୁସମ୍ପନ୍ନ ଓ ପ୍ରଭୁ ଅଭିଭାବକ ଶିକ୍ଷାର ଏହି ସମଗ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ନିଜ ପିଲାଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଥବା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଉଛନ୍ତି କି ? ଶିକ୍ଷା କେବଳ ଶ୍ରେଣୀ ଗୁହରେ ମିଳି ନଥାଏ । ଘରେ ସଂସ୍କାରର ବାତାବରଣ ତିଆରି କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ଅଭିଭାବକଙ୍କର । ଏହାଛଡ଼ା ସମାଜରେ ଭଦ୍ର ବ୍ୟବହାର, ସାମାଜିକ ଅନୁଶାସନର ବାତାବରଣ ଠିକ୍ ରଖିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଗଣମାଧ୍ୟମ ତଥା ଜନନେତାଙ୍କର । ପର୍ବ-ପର୍ବାଣୀ, ଉତ୍ସବ, ମେଳା-ମହୋତ୍ସବ ଆଦି ସାମାଜିକ ଆୟୋଜନର ମଧ୍ୟ ସମାନ କେତେ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି ? ଏହାକୁ ଛାଡ଼ି କେବଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମାନଙ୍କରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇ ନଥାଏ ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚିକିତ୍ସାପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକୁ ସମନ୍ୱିତ କରି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଲାଭ ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ତ୍ର, ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନସ୍ତତ୍ତ୍ୱ, ସର୍ବତ୍ର ସୁଲଭ ତଥା ଲାଭଖୋର ମାନସିକତାରୁ ମୁକ୍ତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟତତ୍ତ୍ୱ ଶାସନ ପ୍ରଶାସନ ଦ୍ୱାରା ବିକଶିତ ହେଉ ଏହା ସଂଘର ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ । ଶାସନର ପ୍ରେରଣା ଓ ସମର୍ଥନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସାମାଜିକ ସ୍ୱଚ୍ଛତା, ଯୋଗ ତଥା ବ୍ୟାୟାମର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି । ସମାଜରେ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତି ସମର୍ଥନ ଓ ଆଗ୍ରହ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକର ଅଣଦେଖାକରି ପୁରୁଣା ଚିରାଚରିତ ମାର୍ଗରେ ଯଦି ସମାଜ ଚାଲେ ତାହା ହେଲେ କେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଳା ସମସ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଠିକ୍ କରି ପାରିବ ? ସମ୍ପାଦନ ଯୋଗୁଁ ରାଜନୈତିକ ତଥା ଆର୍ଥିକ ସମତାର ପଥ ପ୍ରଶସ୍ତ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ସାମାଜିକ ସମତା ନଅସିଦା ଯାଏ ବାସ୍ତବିକ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏଭଳି ଚେତାବନୀ ପୂଜ୍ୟ ଡ. ବାବାସାହେବ ଆମ୍ଭେଦେବ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ପରେ ଏହି କଥୁତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଅନେକ ନିୟମ ଆଦି ତିଆରି କରାଗଲା । ହେଲେ ବିଷମତାର ମୂଳ, ମନ ଏବଂ ଆଚରଣରେ ରହିଛି । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏବଂ ପାରିବାରିକ ସ୍ତରରେ ମିତ୍ରତା, ଅନୌପଚାରିକ ଯିବା ଆସିବା ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ନଥାଏ । ସାମାଜିକ ସ୍ତରରେ ମନ୍ଦିର, ଜଳଖିଆ, ଶୁଖାଣ ଆଦି ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନହେବା ଯାଏଁ

ଫଳକ ମାତୃଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଛି ତ ? ନିଜ ଘରର ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ମାତୃଭାଷାରେ ପଠାଯାଉଛି ତ ?

ସମତାର କଥା କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ରହିଯିବ ।

ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶାସନତତ୍ତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଅଣାଯାଉଛି ତାକୁ ନେଇ ଆମେ ଆଶାକରୁଛୁ ଯେ, ଏହା ଆମ ଆଚରଣରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗତି ଓ ଶକ୍ତି ମିଳିପାରିବ ଏବଂ ଏହା ସ୍ତ୍ରୀ ହେବ । ଏଭଳି ନହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆଡ଼କୁ ବଢ଼ି ନପାରେ । ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ସମାଜରେ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ମାନସିକତା ନିର୍ମାଣ କରିବା ହେଉଛି ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବସର୍ତ୍ତ । ନିଜର ବିଚାର ପରମ୍ପରା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଉପଭୋଗବାଦ ଏବଂ ଶୋଷଣମୁକ୍ତ ବିକାଶ ହାସଲ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମାଜ ତଥା ନିଜ ଜୀବନରୁ ଭୋଗ ଏବଂ ଶୋଷଣ ପ୍ରଭୃତିର ମୂଳୋପାଦାନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଭାରତ ଭଳି ବିଶାଳ ଜନସଂଖ୍ୟା ସମ୍ପନ୍ନ ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ବିକାଶନୀତି ରୋଜଗାରମୁଖୀ ହେଉ ଏହା ହେଉଛି ସ୍ୱାଭାବିକ ଅପେକ୍ଷା । କିନ୍ତୁ ରୋଜଗାର ଅର୍ଥ କେବଳ ସରକାରୀ ଚାକିରୀ ନୁହେଁ ଏକଥା ସମାଜକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଛୋଟ ଅଥବା ଗୌଣ ହୋଇ ନଥାଏ । ଶାରୀରିକ ପରିଶ୍ରମ, ପୁଞ୍ଜିନିବେଶ ଏବଂ ବୌଦ୍ଧିକ ପରିଶ୍ରମ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ମହତ୍ୱ ସମାନ ଅଟେ । ଏହିପରି ମାନସତା ଦେବା ସହିତ ଅନୁରୂପ ଆଚରଣ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଉଦ୍ୟମିତା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାକୁ ହେବ । ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶା କରାଯାଏ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ରୋଜଗାର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣକୁ ନେଇ ବିକେନ୍ଦ୍ରିତ ଯୋଜନା ତିଆରି କରାଯାଉ, ନିଜ ନିଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ରୋଜଗାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚଳାଯାଉ । ଗାଁ ମାନଙ୍କର ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଯାତାୟତ ଭଳି ସୁବିଧା ଦିଆଯାଉ । କିନ୍ତୁ କରୋନା କାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସମାଜର ସଂଗଠିତ ବଳ ଅନେକ କିଛି କରିପାରେ । ସ୍ୱଦେଶୀ ଜାଗରଣ ଫତ୍ତ ସହିତ ମିଶି ଆର୍ଥିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସଂଗଠନ, ଲଘୁ ଉଦ୍ୟୋଗୀ, ସାଧନସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ, କଳାକୌଶଳର ଅଧିକାରୀ, ପ୍ରଶିକ୍ଷକ, ସ୍ଥାନୀୟ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି ପ୍ରୟୋଗ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରୟାସ ରୋଜଗାର ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇ ପାରିଛି-ଏଭଳି ସୂଚନା ମିଳୁଛି । ରାଷ୍ଟ୍ର ଜୀବନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାଜର ସହଭାଗିତାର ବିଚାର ଶାସନ ପ୍ରଶାସନକୁ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ରାଷ୍ଟ୍ର

ଫଳକ ମାତୃଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଛି ତ ? ନିଜ ଘରର ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ମାତୃଭାଷାରେ ପଠାଯାଉଛି ତ ?

ଉତ୍ଥାନରେ ସମାଜର ସହଭାଗତା ସ୍ୱାକାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଦିଗକୁ ଲକ୍ଷିତ କରିଥାଏ । ଆମ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ବିଶାଳ, ଏହା ଏକ ବାସ୍ତବିକତା । ଜନସଂଖ୍ୟାର ବିଚାର ଆଜି କାଲି ଦୁଇ ପ୍ରକାର କରାଯାଏ । ଜନସଂଖ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ସାଧନ, ସଂସାଧନ ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଏହା ନିରନ୍ତର ବଢ଼ିଚାଲେ, ତାହା ହେଲେ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ବୋଧ ବଢ଼ିଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ବିଚାରଣୀୟ, ଏହା ଭାବି ଯୋଜନା ତିଆରି କରାଯାଏ । ବିଚାରର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିନ୍ଦୁ ହେଲା ଜନସଂଖ୍ୟା ଏକ ନିଧି ବା ସଂପଦ । ଏହାର ଉଚିତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଓ ଅଧିକତମ ଉପଯୋଗ କରାଯାଇ ପାରେ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱର ଜନସଂଖ୍ୟାକୁ ଦେଖିଲେ ଏ କଥା ବିଚାରକୁ ଆସେ ହେଲେ ଆମ ଦେଶକୁ ଦେଖିଲେ ଏ ବିଚାର ମଧ୍ୟ ବଦଳି ପାରେ । ତାହା ନିଜ ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ନୀତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଆମ ଦେଶର ହିତ ମଧ୍ୟ ଜନସଂଖ୍ୟା ସମ୍ପର୍କିତ ବିଚାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ଆଜି ଆମେ ହେଉଛୁ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠୁଁ ଯୁବା ଦେଶ । ଆଗାମୀ ୫୦ ବର୍ଷ ପରେ ଆଜିର ତରୁଣ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହୋଇଯିବେ । ତେବେ ତାଙ୍କ ଦେଖାଶୁଣା କରିବା ନିମନ୍ତେ କେତେ ତରୁଣ ଆବଶ୍ୟକ ହେବେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ । ଦେଶର ଜନତା ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ବଳରେ ଦେଶକୁ ବୈଭବଶାଳୀ କରିଥାଏ । ଏଥିସହ ସିଏ ନିଜ ଏବଂ ସମାଜର ଜୀବନ ଜୀବିକା ସୁରକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ । ଜନତାଙ୍କ ଯୋଗକ୍ଷେମ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପରିଚୟ ଓ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟତୀତ ଏ ବିଷୟ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ କଥା ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ହୋଇଥାଏ ।

ସହାନ-ସହୃଦିକ ସଂଖ୍ୟା ବିଷୟଟି ମାତାମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଆର୍ଥିକ କ୍ଷମତା, ଶିକ୍ଷା ଓ ଇଚ୍ଛା ସହ ଜଡ଼ିତ । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରର ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଜଡ଼ିତ । ଜନସଂଖ୍ୟା ପରିବେଶକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ।

ସାରାଂଶରେ ଏତିକି କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ଜନସଂଖ୍ୟା ନୀତି ଏ ସମସ୍ତ କଥାର ସମଗ୍ର ଓ ଏକାନ୍ତବୋଧକୁ ନେଇ ତିଆରି ହେଉ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଭାବରେ ଲାଗୁ ହେଉ ଏବଂ ଏହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପାଳନ ନିମନ୍ତେ ମାନସିକତା ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣନୀତି ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବ ।

୨୦୦୦ ମସିହାରେ ଭାରତ ସରକାର ସମଗ୍ରତାକୁ ବିଚାର କରି ଏକ ଜନସଂଖ୍ୟା ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।

(ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ୭ମ ପୃଷ୍ଠାରେ)

କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ ତୁଳସୀର ମହାତ୍ମ୍ୟ

ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ତୁଳସୀ । ତୁଳସୀ ପତ୍ର ବିନା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଭୋଗ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତ ତୁଳସୀଙ୍କ ନାମ ବୈଷ୍ଣବୀ, ବିଷ୍ଣୁ ବଲ୍ଲଭା, ହରିପ୍ରିୟା । ତୁଳସୀର ନାଁ ପୂର୍ବରୁ ଲାଗେ ଶ୍ରୀ ଯାହାକି ସୌଭାଗ୍ୟ, ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ । ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ଗଙ୍ଗା ଓ ତାଳ ପତ୍ରରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବତାମାନେ ବାସ କରନ୍ତି ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତୁଳସୀ ଗଛ ମହାନ ହିନ୍ଦୁ ପରମ୍ପରାରେ ଏକ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ହିନ୍ଦୁ ଲୋକେ ଗାଧୋଇସାରି ତୁଳସୀ ଗଛମୂଳରେ ପାଣି ଢାଳି ତୁଳସୀ ପାଣି ପାଇ ନିଜକୁ କୃତାର୍ଥ ମନେ କରନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କୃତିରେ ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷକୁ ଏକ ଦେବଯୋଗ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆଯାଇଥାଏ । ପ୍ରାଚୀନ ଧାର୍ମିକ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନ୍ଦୁଙ୍କ ଘରେ ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ ମଞ୍ଚକରେ ଧାରଣ କରିଥିବା ବୃନ୍ଦାବତୀ ଚଉଁରା ପୂଜା ହୋଇଥାଏ । ହିନ୍ଦୁ ନରନାରୀମାନେ ଏହି ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷକୁ ପବିତ୍ର ଓ ପୂଜ୍ୟ ମନେକରି ସାମ୍ବୁ ଓ ସମୃଦ୍ଧି ମନେକରି କାମନାର ପରିଚ୍ଛେଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୃହ ଅଗଣାରେ ଏହାକୁ ରୋପଣ କରି ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଧୂପଦୀପ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ପ୍ରବୋଧୁନି ଏକାଦଶୀ ଓ କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଭିତରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ

ତୁଳସୀ ବିବାହ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦିନ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ସହ ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷର ଧାର୍ମିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମହତ୍ତ୍ଵ ଯେତିକି ତାହା ଠାରୁ ଅଧିକ ଏହାର ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ । ଆୟୁର୍ବେଦ ଔଷଧି ଆଧାରିତ ତୁଳସୀ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ । ତୁଳସୀ ଏକ ଗୁଳ୍ମ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ଭିଦ । ଏହା ଭାରତରେ ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହା ଭାରତୀୟ ଜନଜୀବନ ସହିତ ଅତି ପରିଚିତ । ଏହା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥିଲେ ବି ପତ୍ରର ରଙ୍ଗକୁ ନେଇ ଧଳା ଓ କଳା ଭେଦରେ ଦୁଇଟି ଜାତି ପ୍ରଧାନ ଅଟେ । ଶ୍ଵେତ ତୁଳସୀର ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ହାଲୁକା ରଙ୍ଗର ଥାଏ । ଏହାକୁ କେହି କେହି 'ଗୌରୀ ତୁଳସୀ' ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି, ଆଉ କୃଷ୍ଣ ତୁଳସୀ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଗାଢ଼ କଳା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବଣ ତୁଳସୀ ନାମକ ଆଉ ଏକ ଜାତି ରହିଅଛି । ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ତୁଳସୀର ପ୍ରାୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଜାତି ଅଛି । ତେବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସାଧାରଣତଃ କଳା ତୁଳସୀ, ଗଙ୍ଗା ତୁଳସୀ, ଦୁର୍ଲଭା ତୁଳସୀ, ବଣ ତୁଳସୀ, ରାମ ତୁଳସୀ, ଶ୍ରୀ ତୁଳସୀ, ଶ୍ୟାମ ତୁଳସୀ, କଳା ତୁଳସୀ ଆଦି ଦେଖାଯାଏ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତୁଳସୀ ଉଦ୍ୟାନ ରହିଥାଏ ତାକୁ

ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ ରୂପେ ମାନ୍ୟତା ମିଳେ । ତୁଳସୀ ମୂଳରେ ସମସ୍ତ ତୀର୍ଥ, ପତ୍ରରେ ଦେବତାଗଣ ବାସ କରନ୍ତି । ଏହା ମୂଳର ମାଟି ବି ପବିତ୍ର । ମଞ୍ଚକରେ ଏହାକୁ ଲଗାଇଲେ ମନରେ ସ୍ଥିରତା ଆସେ, ଏକାଗ୍ରତା ବଢ଼େ, ମନ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଏ । ତୁଳସୀ କେବଳ ଏକ ପବିତ୍ର କିମ୍ବା ଔଷଧୀୟ ଉଦ୍ଭିଦ ନୁହେଁ, ଏହାର ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଘର ଏବଂ ପରିବାରରେ ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ଆଣିଥାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରାଚୀନ ଋଷିମୁନିମାନେ ତୁଳସୀ ଗଛର ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥିଲେ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ତୁଳସୀ ଗଛର ଉପକାରିତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ, ତୁଳସୀ ଗଛ ଲଗାଇଲେ ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ଘରଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହେ । ଆଉ ଘରେ ଶକ୍ତିର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ପୌରାଣିକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁସାରେ, ଦକ୍ଷସାବଣିଙ୍କ ବଂଶଧର

ଧର୍ମପରାୟଣ ରାଜା ଧର୍ମଧ୍ଵଜ ଓ ରାଣୀ ମାଧବୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସ୍ଵରୂପିଣୀ ସର୍ବଗୁଣସମ୍ପନ୍ନା ପଦ୍ମିନୀ କନ୍ୟା 'ତୁଳସୀ' କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଶୁକ୍ରବାରରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ରାସସ୍ଥଳୀ ବୃନ୍ଦାବନରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଗୋଲକ ବିହାରୀଙ୍କ ଅଷ୍ଟ ଗୋପପାର୍ଶଦ ମଧ୍ୟରୁ 'ସୁଦାମା' ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼ ନାମକ ଦାନବ ରୂପେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ତୁଳସୀ ସେହି ଶଙ୍ଖଚୂଡ଼କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ବିଷ୍ଣୁଶଙ୍ଖଚୂଡ଼କୁ ବଧ କରନ୍ତେ ପୂର୍ବଜନ୍ମର ବୃନ୍ଦାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପ ତୁଳସୀ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଶିଳାରୂପ ହେବାର ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ । ମାୟାଧରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ତୁଳସୀ ଦିବ୍ୟସ୍ଵରୂପ ଗ୍ରହଣ କରି ତପସ୍ୟାର ଫଳସ୍ଵରୂପ ଗୋଲକବିହାରୀଙ୍କ ସହ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ସହ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା ହୋଇ ରହିଲେ । ତୁଳସୀଙ୍କ ମରଣରାତ୍ର ଗଣକୀ ନନ୍ଦା ହେଲା, କେଶରୀଶିରୁ ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ବର୍ଷର ବାରମାସ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ମହତ୍ତ୍ଵ ବେଶୀ ଓ ଏହାକୁ ଧର୍ମମାସ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଆଉ ଏହି ମାସରେ ତୁଳସୀର ମହତ୍ତ୍ଵ ବଢ଼ିଯାଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାରେ ହବିଷ୍ୟାଳୀମାନେ ଏହି ମାସରେ

ତୁଳସୀ ଚଉରା ପୂଜା କରନ୍ତି । ଆମ ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ, ତୁଳସୀମାଳାକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ତଥା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସହ ସିଧାସଳଖ ସଂଯୋଗ ରହେ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ ରହିଅଛି । ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନାରେ ତୁଳସୀର ବ୍ୟବହାର ବହୁଳ ଭାବରେ ହୋଇଥାଏ । ସମସ୍ତ ପତ୍ର ପୁଷ୍ପ ଅପେକ୍ଷା ତୁଳସୀ ପତ୍ର ପ୍ରତି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ଅଧିକ ରହିଥାଏ । ତୁଳସୀ ଓ ଦୟାଶାପ୍ରିୟ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ । ତାଙ୍କ

ପୂଜାରେ ତୁଳସୀ, ମଞ୍ଚକରେ ତୁଳସୀ, ଆଉ ମହାପ୍ରସାଦରେ ବି ତୁଳସୀ । ତୁଳସୀ ପତ୍ରଲେ ହିଁ ଭୋଗ ପାଲଟେ ମହାପ୍ରସାଦ । ମାନ୍ୟତା ଅଧିକ ଯାହା ଘରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ତୁଳସୀର ପୂଜା କରାଯାଏ ସେହି ଘରେ କେବେବି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଏବଂ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ରୁହେ ନାହିଁ । ତୁଳସୀ ଗଛ ଘରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ନକାରାତ୍ମକ ଦୋଷକୁ ଦୂର କରିବା ସହ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଘରେ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ଆସିଥାଏ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମଘୋଷ

ପରିଭ୍ରମଣରେ ଥା'ନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀକ୍ଷୁରତୁ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ବର୍ଷା

ଆଜିର ଚିନ୍ତନ

ଚାରିମାସ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଯାତ୍ରା ସୁଗତ ରଖୁଥାନ୍ତି । ଯେଉଁ ଗ୍ରାମରେ ବର୍ଷାରତୁ କାରଣରୁ ଧର୍ମଘୋଷ ଅଟକିଲେ ସେହି ଗ୍ରାମର ମୂରବି ଥିଲେ କ୍ଷୁଦ୍ରମତି ନାମକ ଜଣେ ଚରୁଣୀ । ବର୍ଷା ଚାରିମାସ ତୁମ ଗ୍ରାମରେ ମୁଁ ଅବସ୍ଥାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଏଥିରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ଅଛି କି - କ୍ଷୁଦ୍ରମତିକୁ ପଚାରିଥିଲେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମଘୋଷ । ମହାଶୟ ! ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ଯୋଗୀ, ତପସୀ ଆମ ଗ୍ରାମରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟ ଆମର ଆଉ କ'ଣ ଅଛି । ଏହା ତ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ । ହେଲେ ସଂକୋଚ ସହକାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା କହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଆମ ଗ୍ରାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦସ୍ୟୁ ବୃତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିଥାଉ । ଏହା ବ୍ୟତିରେକ ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ ନିମିତ୍ତ କୌଣସି ପନ୍ଥା ନାହିଁ । ଅନ୍ୟର ଧନସମ୍ପଦ ଲୁଚି ଆମେ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରୁ । ଆପଣ ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରି ଯଦି ନିତି ଧର୍ମୋପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ତା'ହେଲେ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି କାହାରି ମତିଗତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରେ । ଆମକୁ କଥା ଦିଅନ୍ତୁ, ଏଠାରେ ରହିବା ସମୟତକ ଆମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମୋପଦେଶ ଦେବେ ନାହିଁ । ଏଇ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ସର୍ତ୍ତ ରକ୍ଷାକରି ଆପଣ ସହର୍ଷ ଏଠାରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିକା ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ । ଧର୍ମଘୋଷ କିଛି ସମୟ ଏହା ଉପରେ ଭାବିଥିଲେ । 'ଆପଦଧର୍ମ' ବିଚାରି ସ୍ଵୀକାର କରି ନେଇଥିଲେ ତରୁଣ ଦସ୍ୟୁ ସର୍ବାରଙ୍କ ସତ୍ତାକୁ । ସର୍ଦାର ସବୁ ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଧର୍ମୋପଦେଶ ନ ଦେବା କଥା ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ । କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଚାରିମାସ ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲା । ଏଥର ସମୟ ଆସିଲା ଧର୍ମଘୋଷ ଗାଁ ଛାଡ଼ି ଯିବାର । ମନକୁ ଆସିଥିଲା ଏହି ଅଜ୍ଞାନମାନଙ୍କୁ ଅଧିକତଃ ଯିବା ସମୟରେ ସାମାନ୍ୟ ହେଉ ପଛକେ କିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର ଉପକାର କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ଭାବିଭାବି ଗ୍ରାମ ସୀମା ଦାହାରକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ । ସାଥରେ ଥାନ୍ତି ଦସ୍ୟୁ ସର୍ଦାର କ୍ଷୁଦ୍ରମତି । ଗ୍ରାମର ଶେଷସୀମା ଆସିଗଲା । ଏହି ସମୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରମତି କହିଥିଲେ- ପ୍ରଭୁ ! ପୁଣି କେବେ ସେବାର ଅବସର ଦେବାକୁ ଭୁଲିବେ ନାହିଁ । ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ରହିଲୁ । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଏହା ଶୁଣି କହିଲେ- ଏବେ ତ ତୁମ ଗ୍ରାମ ସୀମା ମୁଁ ପାର ହୋଇଗଲିଣି । ଯଦି ତୁମେ କହିବ କିଛି ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି । କ୍ଷୁଦ୍ରମତି ଏହାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ କହିଥିଲେ- ମନେରଖ, ଆଜିଠାରୁ ପୂର୍ଯ୍ୟାସ ପରେ ତୁମେ କେବେ ବି କୌଣସିଠାରେ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । ତରୁଣ ଦସ୍ୟୁ ସର୍ଦାର ଉପଦେଶ ସ୍ଵୀକାର କରି ଏହାକୁ ନିଜ ପାଇଁ ଅକାନ୍ୟ ନିୟମ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଦିନେ କ୍ଷୁଦ୍ରମତି ଏକ ବଡ଼ ଧରଣର ଡକାୟତି କରିବା ପରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଇଥିଲେ । ଦୁଇ ନୂଆ ଦସ୍ୟୁ ସାଥରେ ଥିଲେ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନର । ସେମାନେ ଭୋଜନ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ମଦିରାରେ ବିଷ ମିଶାଇ ଦେଇଥିଲେ ସମସ୍ତ ଡକାୟତି ଦ୍ରବ୍ୟ ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । ରାତି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । କ୍ଷୁଦ୍ରମତି ମଦର ପିଆଲା ହାତରେ ଧରି ଭୋଜନ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ପକାନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଥା (ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା କଥା) ମନେ ପଡ଼ିଗଲା । ମଦିରା ଓ ଭୋଜନ ସାମଗ୍ରୀ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲେ । ବିଷ ମିଶ୍ରିତ ଖାଦ୍ୟ, ମଦ ପିଇ କିଛି ସାଥୀ ମରିଯାଇଥିଲେ । କ୍ଷୁଦ୍ରମତି ଏହା ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାରୁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ ଦୁଇ ନୂଆ ଦସ୍ୟୁ ଭୟ ପାଇ ସେଠାରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । କ୍ଷୁଦ୍ରମତିଙ୍କ ମନକୁ ଆସିଲା- ଯଦି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଉପଦେଶ ବାକ୍ୟ ଏଭଳି ଉପକାର (ଜୀବନରକ୍ଷା)ରେ ଆସିଲା, ତେବେ ଧର୍ମପରାୟଣ ଜୀବନ କାହିଁକି ବା ଅତିବାହିତ ନ କରିବ ? ବାସ ! ଦସ୍ୟୁ ବୃତ୍ତି ପ୍ରତି ଦୃଶାଭାବ ଆସିଥିଲା । କ୍ଷୁଦ୍ରମତିଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଗାଁର କାୟାକଳ୍ପ ବଦଳି ଯାଇଥିଲା ।

ମହାଭାରତ ରଚନାରେ ବ୍ୟାସଦେବ ଓ ଗଣେଶଙ୍କ ଭୂମିକା

ବ୍ୟାସଦେବ ଦୀର୍ଘ ସାଧନାକରି ମହାଭାରତ ଗ୍ରନ୍ଥର କଳ୍ପନା କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିକଳ୍ପିତ ପୁସ୍ତକ ଏପରି ବିଶାଳ ଥିଲା ଯେ ଏହାର ରଚନା ଅତି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହେଲା । ବ୍ୟାସଦେବ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଏପରି ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ, ବୃଦ୍ଧମାନ ଲୋକ ମିଳନ୍ତେ ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ମହାଭାରତର କଥା ଡାକିଲେ ନିର୍ଭୁଲ ଭାବରେ ସେ ଲେଖାଯାଆନ୍ତେ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ବ୍ରହ୍ମା ବ୍ୟାସଙ୍କଠାରୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ମହାଭାରତର କଥା ଶୁଣି ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ, ବ୍ୟାସଦେବ ତୁମର ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଲେଖିବା ପାଇଁ ସଂସାରରେ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଗଣେଶ । ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କର, ସେ ତୁମର କଥା ରକ୍ଷା କରିବେ । ବ୍ୟାସ ଗଣେଶଙ୍କୁ ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ସ୍ମରଣ କଲେ । ଗଣେଶ ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳୁ ଅସୁବିଧା ଦୂରକରି ଭକ୍ତର ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ବିଘ୍ନେଶ । ସେ ବ୍ୟାସଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷା କରି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବ୍ୟାସ କହିଲେ, ହେ ବିନାୟକ, ସଂସାରର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ମୁଁ ଏକ ବିଶାଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ମହାଭାରତର ରଚନା କରିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଆପଣଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟକେହି

ନିର୍ଭୁଲ ଭାବରେ ଲେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । ମୋର ଅନୁରୋଧ, ଆପଣ ଏହାର ଲେଖକ ହୁଅନ୍ତୁ । ମୁଁ ଶ୍ଳୋକ ରଚନା କରି ବୋଲିଯିବି, ଆପଣ ଲେଖିଯିବେ । ଗଣେଶ କହିଲେ, 'ଠିକ୍ ଅଛି ବ୍ୟାସଦେବ, ତୁମର ମହାଭାରତର ଲେଖକ ହେବା ପାଇଁ ମୋର ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏକ ସର୍ତ୍ତରେ ମୁଁ ଲେଖିବି । ଥରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ ମୋର ଲେଖନୀ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଅନର୍ଗଳ ଡାକିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବ୍ୟାସ ଗଣେଶଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଅଳ୍ପ ହସି କହିଲେ, 'ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ମୁଁ ରାଜି, କିନ୍ତୁ ମୋର ଗୋଟିଏ ସର୍ତ୍ତ, ଆପଣ ଲେଖିଗଲା ବେଳେ ନ ବୁଝି କିଛି ଲେଖିବେ ନାହିଁ । ଏହାପରେ ମହାଭାରତ ଲେଖାଗଲା । ବ୍ୟାସ ତାକିଗଲେ ମାତ୍ର ସେ ମଝିରେ ମଝିରେ ଏପରି କଷ୍ଟକ ତାକିଅଛି ଯେ ଗଣେଶଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ସମୟ ଲାଗେ । ସେ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାସ ଅନ୍ୟ ଶ୍ଳୋକଗୁଡ଼ିକୁ ଚିତ୍ରା କରିନିଅନ୍ତି । ଏହିପରି କେତେକ କଠିନ ଶ୍ଳୋକ ମହାଭାରତରେ ଅଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଗୁଡ଼ ଏବଂ ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର । ଏହିସବୁ ଶ୍ଳୋକକୁ ଗ୍ରନ୍ଥଗ୍ରନ୍ଥି କୁହାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରନ୍ଥର ଏସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥି ବା ଗଣ୍ଠିକୁ ଫିଟାଇବା ସହଜ

ନୁହେଁ । ମହାଭାରତ ଲେଖାଯିବା ପରେ ବ୍ୟାସଦେବ ନିଜର ପୁତ୍ର ଶୁକଦେବଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇଲେ । ଶୁକ ଗନ୍ଧର୍ବମାନଙ୍କୁ ତାହା ଶୁଣାଇଲେ । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାଭାରତର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ବ୍ୟାସ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନ ବୈଶମ୍ପାୟନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ତାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ, 'ରାଜା ଜନମେଜୟ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞ କରୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଏହାକୁ ପ୍ରଚାର କର ।' ମୁନି ଶମ୍ପାୟନ ରାଜା ପରାକ୍ଷିତଙ୍କ ପୁତ୍ର ମହାରାଜା ଜନ୍ମେଜୟଙ୍କ ସର୍ପଯଜ୍ଞରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଅତି ପବିତ୍ର ମହାଭାରତ କଥା ଶୁଣାଇଲେ । ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଉପଶ୍ରବୀ ନାମକ ଜଣେ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଋଷି, ସେ ତାଙ୍କ ଅସାଧାରଣ ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି ବଳରେ ଏହାକୁ ମନେ ରଖି ପାରିଲେ । ଉପଶ୍ରବୀ ସାରଥୀ କୁଳରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ସୌତି ବା ସୂତ ନାମକରେ ମଧ୍ୟ ଡାକାଯାଉଥିଲା । ସୂତ ଭାରତବର୍ଷର ବହୁ ତୀର୍ଥ, ବହୁ ରାଜ୍ୟ ଭ୍ରମଣକରି ନୈମିଷାରଣ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେଠାରେ ଶୌନକ ଋଷିଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଏକ ମହାଯଜ୍ଞ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାଣ୍ଡୀ ଓ ପଣ୍ଡିତ ସୂତଙ୍କଠାରୁ କିଛି

ଆଖ୍ୟାୟିକା ଶୁଣିବାପାଇଁ ଋଷିମାନେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ସୂତ ବ୍ୟାସରଚିତ ମହାଭାରତ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ଏଥିରେ ଅଛି କୁରୁବଂଶର ବିସ୍ତାର, ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କ ଧର୍ମଶାଳତା, ବିଦୁରଙ୍କ ପ୍ରଜ୍ଞା, କୁମ୍ଭାଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କର ତେଜସ୍ଵତା, ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା, କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଏବଂ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର - ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଦୁରାଚାର । ମହାଭାରତରେ କୌରବ ଓ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ବୃକ୍ଷ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି । କ୍ରୋଧ ଓ ଅସୂୟାର ପ୍ରତୀକ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷ ହେଲା ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଯାହାର ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ଶକୁନି, ସ୍ଵର କଣ୍ଠ, ପୁଷ୍ପଫଳ ଦୁଃଶାସନ ଓ ବୃକ୍ଷର ମୂଳ ଅପରିଶାମଦର୍ଶୀ ଅନ୍ଧରାଜା ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର । ଅନ୍ୟ ଏକ ବୃକ୍ଷ ହେଲା ଧର୍ମ ଓ ସଦାଚାରର ପ୍ରତୀକ ଯୁଧିଷ୍ଠିର, ଯାହାର ସ୍ଵର ଅର୍ଜୁନ, ଶାଖାପ୍ରଶାଖା ଭୀମସେନ, ପୁଷ୍ପ ଓ ଫଳ ନକୁଳ ଓ ସହଦେବ ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ଏହାର ମୂଳ ସ୍ଵରୂପ । କୌରବ ଓ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଧାନତଃ ଲେଖାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁ ମନୋଜ୍ଞ ଆଖ୍ୟାୟିକାରେ ମହାଭାରତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେଥିପାଇଁ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାଭାରତର ତୁଳନା ନାହିଁ ।

ସୂଚୀ

ବର୍ଷ ୨୭, ସଂଖ୍ୟା- ୪୧, ୯ - ୧୫ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୨

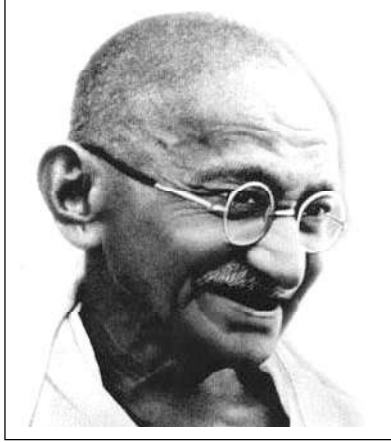
ଡାକ୍ତର ତିଆରିରେ ପଛୁଆ ଓଡ଼ିଶା

ଡାକ୍ତର ତିଆରିରେ ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତେଜ ଆଗରେ ଥିବାବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ୍ଷେତ୍ରରେ ପଛରେ ପଡ଼ିଛି । ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରୁ ଅଧିକ ପିଲା ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ପାଇଛନ୍ତି । ଏମ୍ବିବିଏସ ସିଟ୍ ଦେଖିଲେ ଓଡ଼ିଶା ବହୁ ପଛରେ, ତଥାପି ୨୦ବର୍ଷ ତଳେ ୩୦୦ ସିଟ୍ ଥିବାବେଳେ ଶିକ୍ଷାବର୍ଷ ୨୦୧୨-୧୩ରେ ୧୪୫୦ ସିଟ୍ରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ନାମଲେଖାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ହେଲେ ରାଜ୍ୟରେ ଯେଉଁଭଳି ଭାବେ ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା କଥା, ତାହା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତୁଳନାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଡାକ୍ତର ତିଆରିରେ ବହୁ ପଛରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିବା କୁହାଯାଉଛି ।

ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜ୍ୟରେ ୫୭୪୯ ପ୍ରତିଶତ ଡାକ୍ତରରେ ଚାଲିଛି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା । ୪୨.୫୧ ପ୍ରତିଶତ ଡାକ୍ତର ପଦବୀ ଖାଲି ପଡ଼ିଛି । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଏବଂ ସହରାଞ୍ଚଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର ଓ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ ରୋଗୀସେବା ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଜିଲାର ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଡାକ୍ତର ନିୟୁକ୍ତ ନ କଲେ ଆଉ କିଛିଦିନ ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ତାଲା ପଡ଼ିବ । ଡାକ୍ତର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ପଦବୀ ପୂରଣ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ତଥ୍ୟ କହୁଛି, ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ୮୭୨୪ ମଞ୍ଜୁରିପ୍ରାପ୍ତ ଡାକ୍ତର ପଦବୀ ଥିବାବେଳେ ୪୯୫୮ ଡାକ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରତ । ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଯାଏ ୩୬୬୬ ଡାକ୍ତର ପଦବୀ ଖାଲି ପଡ଼ିଛି । ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟରତ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ହାର ୫୭.୪୯ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ଡାକ୍ତର ପଦବୀ ହାର ୪୨.୫୧ ପ୍ରତିଶତ । ସରକାରଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତ ଅଭାବ ନା ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ (ଓପିଏସସି) ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ପରୀକ୍ଷାରେ ଡାକ୍ତରୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଅନୁତକାର୍ଯ୍ୟ ହାର ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ଡାକ୍ତର ପଦବୀ ପୂରଣ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ତାକୁ ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନାବତୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଦେଶରେ ପ୍ରତି ୧୦୮୦ରେ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଥିବାବେଳେ ଓଡ଼ିଶାରେ ୨୦୦୦ ରୋଗୀରେ ୧ ଡାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି । ଯାହାଫଳରେ ଡାକ୍ତରଖାନାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିଦିନ ଲମ୍ପାଧି ଲାଗୁଛି ।

୨୦୦୦ ମସିହା ବେଳକୁ ରାଜ୍ୟରେ ମାତ୍ର ତିନୋଟି ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କୋଟାକୁ ମିଶାଇ ସାତେ ୩ ଶହ ସିଟ୍ରେ ନାମଲେଖା ଯାଉଥିଲା । ଶିକ୍ଷାବର୍ଷ ୨୦୧୧-୧୨ରେ ୮ ସରକାରୀ ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୨୫୦ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ନାମ ଲେଖାଇଥିଲେ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଓ କେନ୍ଦୁଝର ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୦୦ ଲେଖାଏଁ ସିଟ୍ରେ ନାମଲେଖାଯିବ । ଏବର୍ଷ ୧୦ ସରକାରୀ ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୧୪୫୦ ସିଟ୍ରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ପାଇବେ । ରାଜ୍ୟର ୪ଟି ଘରୋଇ ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୫୫୦ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ସରକାରୀ ଏବଂ ଘରୋଇ ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଦେଖିଲେ ୨ ହଜାର ଏମ୍ବିବିଏସ ସିଟ୍ ଛୁଇଁଲାଣି । ତଥାପି ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତୁଳନାରେ ଓଡ଼ିଶା ଆବଶ୍ୟକ ଡାକ୍ତର ତିଆରି କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରି ନାହିଁ ।

ତାମିଲନାଡୁରେ ମୋଟ ୭୦ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଥିବାବେଳେ ୧୦ ହଜାର ୭୨୫ ସିଟ୍ ଉପଲବ୍ଧ । ଏଥିରେ ୩୮ ସରକାରୀ ଏବଂ ୩୨ ବେସରକାରୀ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ରହିଛି । ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶରେ ୩୧ ମେଡିକାଲ କଲେଜରୁ ୫ ହଜାର ୩୩୫ ଡାକ୍ତର ବାହାରୁଛନ୍ତି । ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ୩୭ ମେଡିକାଲ କଲେଜରୁ ବର୍ଷକୁ ୪ ହଜାର ୨୨୫ ଡାକ୍ତର ତିଆରି ହେଉଛନ୍ତି । ତେଲଙ୍ଗାନାରେ ୩୪ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ୫ ହଜାର ୫୦୦ ସିଟ୍ ଥିବାବେଳେ ରାଜସ୍ଥାନରେ ୪ ହଜାର ୫୫୫, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ୪ ହଜାର ୮୦୦, କେରଳରେ ୪ ହଜାର ୨୫୫, ଗୁଜରାଟରେ ୫ ହଜାର ୭୫୫, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରେ ୯ ହଜାର ୫୩୩, ଜର୍ଜିଆରେ ୧୦ ହଜାର ୧୪୫ ସିଟ୍ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାର ବର୍ଷକୁ ୯ ହଜାର ୮୯୫ ଡାକ୍ତର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ପଡ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ୨୫ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଖୋଲିଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ୍ଷେତ୍ରରେ ପଛରେ ପଡ଼ିଛି । ଦେଶରେ ୩୨୨୯ ସରକାରୀ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଥିବାବେଳେ ଏଥିରେ ୪୮ ହଜାର ୧୨୨ ସିଟ୍ ଉପଲବ୍ଧ । ୨୯୦ ବେସରକାରୀ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ୪୩ ହଜାର ୯୧୫ ସିଟ୍ ରହିଛି । ସରକାରୀ ଏବଂ ବେସରକାରୀ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ମୋଟ ୯୧ ହଜାର ୯୨୭ ସିଟ୍ରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପାଇଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଖୋଲିବା ଦିଗରେ ସରକାର ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

‘ତଙ୍କର’ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ନେଇ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଶବ୍ଦଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମୁଁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବି । ଆମେରିକାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତଙ୍କରଗିରି ରହିଥିଲା । ସ୍ଥାନୀୟ ଓ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପୋଲିସର କେତୋଟି କଠୋର ପଦପେକ୍ଷ ଫଳରେ ତାହାକୁ ଦମନ କରାଯାଇ ପାରିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାତି ଜାତି ସମ୍ପର୍କରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖା ଯାଉଥିବା ତଙ୍କରପଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ଅନୁଭୂତ କିଛି କରି ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ କି ? ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ମାଞ୍ଜୁରିଆରେ ଯାହା ହେଉଛି ଅର୍ଥମତ୍ତକୁ ଅତି ଜୟନ୍ତୀଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଆଦିବିନିଆରେ, ସେନରେ, ଅଷ୍ଟିଆକୁ ହଠାତ୍ ଦଖଲ କରିନେବାରେ ଏବଂ ତା’ପରେ ଚେକୋସ୍ଲୋଭାକିଆ ପ୍ରଭୃତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ହେଉଛି । ଯଦି ପୁଅବୀର ସର୍ବୋତ୍ତମ ମାନସମାନେ ଅହିଂସା ଭାବଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ନଥିବେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ପୁରୁଣା ରୀତିରେ ହିଁ ତଙ୍କରମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମାତ୍ର, ସେଥିରୁ କେବଳ ଏହି ପ୍ରମାଣ ମିଳିବ ଯେ, ଆମେ ଜଙ୍ଗଲର ବିଧାନ ମାନି ଚଳୁଥିବା ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରକୃତରେ ଆବୃତ୍ତ ଥିବା ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରି ନାହିଁ ଏବଂ ୧୯୦୦ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ଓ ଆହୁରି ପୁରାତନ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଏବଂ ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ ତଥା ଏପରିକି ଇସ୍ଲାମ୍ (ଯଦି ମୋ’ର ଗଣନା ଠିକ୍ ହୋଇଥାଏ) ଆଦି ଶିକ୍ଷା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆମେ ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଏତିହାସଟିକୁ

ତଙ୍କରପଣ ବନାମ ଅହିଂସା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ

ବୁଦ୍ଧି ପାରିବା ଲାଗି ସମର୍ଥ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଜଣେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ହିସାବରେ ଖୁବ୍ ବେଶୀ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ମାତ୍ର, ଯେତେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅହିଂସାର ଭାବଟି ପ୍ରବେଶ କରିନାହିଁ, ସେମାନେ ହିଂସାକୁ ଯେ ପ୍ରଣାଳୀରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ସେହି କଥାଟିକୁ ବୁଦ୍ଧି ପାରୁଥିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ଯେତେମାନେ ଅହିଂସା କ’ଣ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି, ସେହି ଅହିଂସାଦ୍ୱାରା ହିଁ ତଙ୍କରମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରିହେବ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇ ଦେବାରେ ସେମାନେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ କାମରେ ଲଗାନ୍ତୁ ବୋଲି ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି । କାରଣ, ହିନ୍ଦୁଙ୍କର ଏବଂ ମୁସୋଲିନିଙ୍କର ଶକ୍ତିଆମକୁ ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଭିତରେ ନେଇ ପକାଇ ଦେଇଛି, ଯେତେ ନ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଳପ୍ରୟୋଗ ପରିଶେଷରେ ଆମକୁ ସେହି କର୍ତ୍ତୃମରେ ହିଁ ନେଇ ପକାଇଦେବ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ ଏକ ମାତ୍ରାର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଥିବ । ଅହିଂସାରେ ଆତ୍ମା ରଖିବା ଚୁମ୍ବକ, ମୋତେ ଏହି ସଂକଟମୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସମସ୍ତେ ହୁଏତ ଏକ ଅନ୍ଧ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ନିଜ ନିଜର ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ପିଟୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତଙ୍କରମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସର୍ତ୍ତ କରି ପାରିବାରେ ଆମକୁ ସମ୍ଭବତଃ ହତାଶ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ଅହିଂସାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖିଲେ ମୁଁ କହିବି ଯେ, ଚାନ୍ ପରି ଚାଲିଶ କୋଟି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଏତେବଡ଼ ସଂସ୍କୃତିସଂପନ୍ନ ଜାତି ପକ୍ଷରେ ସେହି ଜାପାନର ପ୍ରଣାଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଜାପାନୀ ଆକ୍ରମଣକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବାଟା ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ ହେଉନାହିଁ । ମୋ’ ଜନ୍ମନୀର ଅହିଂସା ଯଦି ଚାନ୍ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଜାପାନ ପାଖରେ ଥିବା ଧୂସସାଧନର ଆଧୁନିକତମ ସାଧନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟୋଗକୁ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଚାନ୍ମାନେ ଯାଇ ଜାପାନକୁ କହନ୍ତେ । ତୁମର ଯେତେ ଯାହା ସମରସାଧନ ରହିଛି, ସବୁକିଛି ନେଇଆସ । ଆମେ

ତୁମ ପାଖରେ ଆମ ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଅଧେ ଅଂଶକୁ ଆଣି ସମର୍ପଣ କରିଦେଉଛୁ । ମାତ୍ର, ବାକି ଯେଉଁ କୋଡ଼ିଏ କୋଟି ମଣିଷ ରହିଲେ, ସେମାନେ ତୁମପାଖରେ କଦାପି ନତଜାକୁ ହେବେନାହିଁ । ଯଦି ଚାନ୍ମାନେ ସେକଥା କରନ୍ତେ, ତେବେ ଜାପାନ ଚାନ୍ର କ୍ରାନ୍ତବାସରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତା ।

ପୋଲାଣ୍ଡର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଜର୍ମାନି ସୈନ୍ୟବହିନୀ ସଂଖ୍ୟାରେ, ସାମରିକ ସାଧନ ତଥା ବଳରେ ବହୁଗୁଣରେ ଅଧିକ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପୋଲାଣ୍ଡବାସୀଙ୍କର ସାହସର ସହିତ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଅହିଂସା ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ । ଏହି କଥାଟିକୁ ବାରିୟାର କହିଲେ ମୁଁ ଆଦୌ ଦୁଃଖିତ ହେବନାହିଁ । ଏଠାରେ ‘ପ୍ରାୟ’ ଶବ୍ଦଟିକୁ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ଏଠାରେ ତ ଆମେ ୪୦୦ ନିୟୁତ ଲୋକ ବାସ କରୁଛୁ । ଯଦି ଆମକୁ ଏକ ବୃହତ୍ ସୈନ୍ୟବହିନୀରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ ବିଦେଶୀ ଆକ୍ରମଣର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ଆମେ କେଉଁ କଳ୍ପନାର ପ୍ରସାରଣ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ପ୍ରାୟ ଅହିଂସା ବୋଲି କହି ପାରିବା ? ଅହିଂସା ବୋଲି କହିବା ତ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦୂରର କଥା । ଶତ୍ରୁ ଯେପରିଭାବରେ ଛଣାଣ ପରି ଆସି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା, ପୋଲାଣ୍ଡବାସୀ ସେଥିସକାଶେ ଆଦୌ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବିଷୟରେ କଥା କହୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜର ଅଧିକ ସାମର୍ଥ୍ୟଯୁକ୍ତ ହିଂସା ସହିତ ଯେକୌଣସି ସହିତ ମେଣ୍ଟି ମୁକାବିଲା କରିବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିଥାଉ । ଯଦି ଭାରତବର୍ଷ କେବେ ନିଜକୁ ସେହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ, ସେ ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକୃତରେ ବୃହତ୍ ସଂକଟରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ । କାରଣ, ଯଦି ଆମେ ସେହି ମାର୍ଗଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ତେବେ ଆମକୁ ଇତରୋପାୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ପରି ଶୋଷଣର ମାର୍ଗଟିକୁ ମଧ୍ୟ ବାଛିନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଶିବଧନୁ ଭଙ୍ଗ

ଜାନକୀଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିବ ଧନୁରେ ଗୁଣ ଚଢ଼ାଇ ବୀରତ୍ୱର ପରୀକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧାରାଜା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ହେଲେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଧନୁରେ ଗୁଣ ଚଢ଼ାଇବା ପୂର୍ବକ ଭଙ୍ଗ କରି ଜାନକୀକୁ ପତ୍ନୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କ ସହ ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଜନକଙ୍କ ରାଜଧାନୀରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆବାସ ଗୃହରେ ବାସକଲେ । ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ତକାଇଆଣି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କୁ କହିଲେ ମୁନିବର, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମୋତେ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ । ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିବଧନୁ ଅଛି, ତାହା ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ରାଜକୁମାରମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ଏହାକୁ ଦେଖିବା ପରେ ସଫଳକାମ ହୋଇ ସେମାନେ ଅଯୋଧ୍ୟା ଫେରିଯିବେ । ଜନକ ସେଥିରେ ରାଜି ହୋଇ ଶିବଧନୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ଆଖ୍ୟାୟିକା ଅଛି, ତାହା ଶୁଣାଇଲେ । ଜନକ କହିଲେ, ପୂର୍ବକାଳରେ ଦକ୍ଷଯଜ୍ଞ ଭଙ୍ଗ କରିବା ସମୟରେ କୁଞ୍ଜ ମହାଦେବ ଦେବତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯଜ୍ଞର ଭାଗ ଗ୍ରହଣ କରି ମୋତେ ମୋର ଭାଗ ଦେଇ ନାହିଁ । ଏହି ଧନୁରେ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ମସ୍ତକ ଛେଦନ କରିବି । ଏହା ଶୁଣି ଦେବତାମାନେ ଭୟରେ ମହାଦେବଙ୍କୁ ସବୁଷ୍ଟ

କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସ୍ତୁତିଗାନ କଲେ । ମହାଦେବ ସବୁଷ୍ଟ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଧନୁଟି ଦେଇଥିଲେ । ଦେବତାଙ୍କଠାରୁ ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି ଧନୁ ଆସିଥିଲା । ବଂଶାନୁକ୍ରମେ ଏହି ଧନୁ ପୂଜାପାଳ ଆସୁଛି । ଜନକ କହିଲେ, ଆଉଦିନେ ମୁଁ ଯଜ୍ଞଭୂମି କର୍ଷଣ କରୁଥିଲି, ଲଙ୍କାକ ସିଆରରୁ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟାରତ୍ନ ଲାଭଲି । ହଳ କରାଯିବା ସମୟରେ, ହଳ ଆଗରେ ଭୂମି ମଧ୍ୟରୁ ଏହି କନ୍ୟାଟି ଜାତ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହାର ନାମ ମୁଁ ସୀତା ରଖୁଥିଲି । ଏହି କନ୍ୟାକୁ ବୀରତ୍ୱର ପରୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହି କନ୍ୟାକୁ ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ । ବହୁ ରାଜା ଏବଂ ରାଜପୁତ୍ର ଏହି କନ୍ୟାର ପାଣ୍ଡିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମିଥିଲେ ଆସିଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ବଳର ପରୀକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷା ରଖିଛି, ସେଥିରେ କେହି ସଫଳ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଏହି ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି, ଶିବଧନୁରେ ଯେ ଗୁଣ ଚଢ଼ାଇପାରିବ, ସେ ହିଁ ବଳର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ମୋର କନ୍ୟାର ପାଣି ଗ୍ରହଣ କରିବ । ରାଜାମାନେ ବିଫଳ ହୋଇ ଛୋଧରେ ଥିଲେ ଏକତ୍ର ମିଥିଲା ନଗରୀକୁ ଅବରୋଧ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପ୍ରସାଦରୁ ମୋର ଚତୁରଙ୍ଗ ବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ଏବେ ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ମୁଁ ସେ ଧନୁ ଦେଖାଇବି । ଯଦି ରାମ ଧନୁରେ ଗୁଣ ଚଢ଼ାଇପାରିବେ,

ତେବେ ମୁଁ ମୋର ପରମକଲ୍ୟାଣୀୟ କନ୍ୟା ସୀତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିବି । ଏହାପରେ ଜନକ ଗନ୍ଧମାଲ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୂଜିତ ସେହି ବିଶାଳ ଧନୁକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଅମାତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଆଠଟି ବଳ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ବିଶାଳ ସିନ୍ଧୁକ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଧନୁକୁ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପାଞ୍ଚହଜାର ହୁଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଲୋକ କଷ୍ଟେକଷ୍ଟେ ସେହି ପଡ଼ି ସହିତ ଧନୁକୁ ଟାଣି ଟାଣି ଆଣିଲେ । ଜନକ କହିଲେ, ଏହି ସେହି ଧନୁ ଯାହାକୁ ଦେବ, ଦାନବ, ଯକ୍ଷ, ରକ୍ଷ, ଗନ୍ଧର୍ବ, ଉରଗ କେହି ଏଥିରେ ଗୁଣ ଚଢ଼ାଇବା ଦୂରର କଥା, ଏହାକୁ ହଳାଇ ପାରି ନାହାନ୍ତି । ରାମଚନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କର ଅନୁମତି ନେଇ ସେହି ଧନୁରେ ହାତଦେଇ କହିଲେ ବ୍ରହ୍ମନ୍, ମୁଁ ଏହି ଦିବ୍ୟଧନୁକୁ ଉଠାଇ ଗୁଣ ଚଢ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ଏହା କହି କ୍ରୀଡ଼ା କରିବା ପରି ଧନୁକୁ ମଝିରୁ ଉଠାଇଆଣି ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେଥିରେ ଗୁଣ ଚଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ । ଗୁଣ ଚଢ଼ାଇବାପାଇଁ ସେ ଧନୁକୁ ନୂଆଁଳ ଟାଣିବାବେଳେ ବଜ୍ରପାତ ପରି ଭୟଙ୍କର ଶବ୍ଦକରି ଧନୁ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଓ ଜନକ ହାତଯୋଡ଼ି ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରଙ୍କୁ କହିଲେ- ମୁନିଶ୍ରେଷ୍ଠ, ମୋର ପ୍ରତିଜ୍ଞ ପୃଷ୍ଠ ହୋଇଛି । ପ୍ରାଣଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ ମୋର କନ୍ୟା ସୀତାକୁ ମୁଁ ଦଶରଥଙ୍କ ପୁତ୍ର ରାମଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବି । ରାମଙ୍କୁ ସ୍ୱାମୀରୂପେ ପାଇ ମୋର କନ୍ୟା ମିଥିଲା ରାଜବଂଶର ଯଶକୀର୍ତ୍ତି ବଢ଼ାଇବ ।

ସର୍ବେଦ

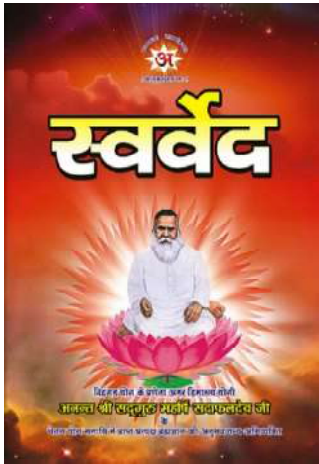
ତୁରିୟା ଭୂମା କଞ୍ଚନ ହେଁ, ତୁରିୟା କଞ୍ଚନ ଅତୀତ ।

କୈଓଲ୍ୟ ଭୂମା କଞ୍ଚନ ହେଁ, ହୁଁସ କଞ୍ଚନ ଜଗ ଜାତ ॥୪୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ତୁରୀୟ ଅବସ୍ଥା ତାହା ଅଟେ ଯେଉଁକାଳରେ ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତିର ସମ୍ପନ୍ନ ଛାଡ଼ିବାରେ ଲାଗେ ଆଉ ତୁରୀୟତାତ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଅଟେ, ଯେଉଁ କାଳରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଗୁଣ ଜୀବକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗେ ଏବଂ ଦୁହିଁଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ ଯୁକ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗେ । କୈବଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମସତ୍ତାର ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ଜୀବର ଅହଂଭାବ ପ୍ରକଟ ହେବାରେ ଲାଗେ । ଏହି ଭ୍ରମ ଆତ୍ମାର ନିଜ ସ୍ଵରୂପରେ ହିଁ ଥାଏ । ସେଠାରେ ପ୍ରକୃତି ତଥା ତାହାର ଗୁଣମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପନ୍ନ ନ ଥାଏ । ହଂସ ଆତ୍ମାର ଶୁଦ୍ଧସ୍ଵରୂପ ଅଟେ, ଯେଉଁ କାଳରେ ପ୍ରକୃତିର ନିତାନ୍ତ ଅଭାବ ରହିଥାଏ ଆଉ ଆତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଧାରରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରେତନ ପରମାନନ୍ଦଙ୍କୁ ଅବ୍ୟାହତ ଗତିରେ ଉପଭୋଗ କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ଜୀବନ୍ତୁକ୍ତିରେ ବିଜ୍ଞାନ ଅଥବା ଆତ୍ମ ଅବସ୍ଥା କୁହାଯାଏ ।

କଞ୍ଚନ ହୁଁସ ବ୍ୟାଘ୍ରପାର ହେଁ, ଶୁଦ୍ଧ କରଣ ହେଁ କୌନ ।
କୌନ ଆତ୍ମ ପରକାଶ ହେଁ, ଶବ୍ଦ ତେଜ ହେଁ କୌନ ॥୪୩॥

ଭାଷ୍ୟ - ହଂସର ବ୍ୟାପାର କିଏ ? ହଂସ ଅବସ୍ଥାରେ ଆତ୍ମା ସ୍ଵଚ୍ଛନ୍ଦ ଗତିରେ ପରମାନନ୍ଦର ଉପଭୋଗ କରିଥାଏ । ଜଡ଼ ସମ୍ପନ୍ନ ନ ହେବା ଯୋଗୁ ରେତନତ୍ଵରୁ ନିଜ ପରମାନନ୍ଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତକରି କୃତକୃତ୍ୟ ହୁଏ । ଶୁଦ୍ଧ କରଣ ତାହା ଅଟେ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମା ପରମାନନ୍ଦ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସାଧନା କରିଥାଏ । ପ୍ରାକୃତ କରଣ ହେତୁ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଆତ୍ମ-ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକୃତିର ସମ୍ପନ୍ନ ରହି ନ ଥାଏ । ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଆତ୍ମା ଷୋଡ଼ଶ ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକାଶ ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁଭବ

କରିଥାଏ । ଶବ୍ଦ ପ୍ରକାଶ, ଶକ୍ତିମୟ, ଶୀତଳ ପ୍ରକାଶ ଅଟେ, ଯାହାର ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଜୀବନ ମଧୁମୟ ହୋଇ ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ସମାଧି, ଜୀବନ୍ତୁକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା ଅଟେ ।

କୌନ ମିଶ୍ର ପରକାଶ ହେଁ, ଦୋ ମୈ ଅନ୍ତର କୌନ ।
କୌନ ଜ୍ୟୋତି ମନ ରୂପ ହେଁ, ଝିଲମିଲ ଜ୍ୟୋତି କୌନ ॥୪୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ଜୀବ ଆଉ ବ୍ରହ୍ମ ଦୁହେଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କେହି କାହାର କାରଣ ଅଥବା କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଦୁହିଁଙ୍କର ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶକୁ ମିଶ୍ର ପ୍ରକାଶ କୁହାଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ରେତନା ନିଜ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଶୁଦ୍ଧ ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏକରୁ ଭିନ୍ନ ଅଣୁ ଆଉ ବିଭୁ ରୂପରେ ଦୁହିଁ ସତ୍ତାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଦୁହିଁ ପ୍ରକାଶ ଭିତରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ଯୋଗସିଦ୍ଧ ଅନୁଭବ ବିଜ୍ଞାନ ଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁମାନେ ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗ ସମାଧି ରହସ୍ୟରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ଵଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ଵ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଏ, ବାହାର ସାଧନା ଅଥବା ତର୍କ ବିତର୍କରୁ ନୁହେଁ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡା ଜ୍ୟୋତି ମନର ଜ୍ୟୋତି ଅଟେ ଏବଂ ମନର ସ୍ଵରୂପ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମ ରକ୍ତର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଝିଲମିଲ ଅଥବା ତଳମଳ ଜ୍ୟୋତି କହିଥାନ୍ତି ।

ବନ୍ଧ ମୁକ୍ତି ସେ ଭିନ୍ନ ଓଡ଼େ, ଶୁଦ୍ଧ ଲିଙ୍ଗ କ୍ୟା ଜାଓ ।

ଐର ଶୁଦ୍ଧ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ କ୍ୟା, ତତ୍ତ୍ଵ ଜ୍ଞାନ ମନ ଶାଓ ॥୪୫॥

ଭାଷ୍ୟ - ବନ୍ଧନ ଆଉ ମୁକ୍ତିରୁ ଭିନ୍ନ ଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ଅଟେ ଆଉ ଶୁଦ୍ଧ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ କ'ଣ ଅଟେ ଏବଂ ତାହାର ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵରୂପ କ'ଣ ?
କୌନ ଭେଦ ହେଁ ଓଡ଼େ ମୈ, ମରମା ଆର୍ଷ ପ୍ରୟୋଗ ।
ଉତ୍ତମ ଘାଟା ଓଡ଼େ କା, ଓଡ଼ତ ସହଜ ଓଡ଼େ ଯୋଗ ॥୪୬॥

ଭାଷ୍ୟ - ବେଦରେ କେଉଁ ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ଭେଦିକ ରକ୍ଷିମାନଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକେତ କ'ଣ ଅଟେ ? ବେଦରେ ସହଜ ଯୋଗର ଉତ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଦ୍ୟାର ଅନୁଭବ ଯୋଗ ରହସ୍ୟ ହିଁ ବେଦର ରହସ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଆଭ୍ୟନ୍ତର ଭେଦ ସାଧନର ଗୁପ୍ତ ସଂକେତ ବେଦରେ ହିଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକେତିକ ରହସ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ମନ୍ତ୍ରବ୍ରହ୍ମା ରକ୍ଷିମାନଙ୍କର ନିଜ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରହସ୍ୟର ସଂକେତ ହିଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକେତ ଅଟେ ଯାହାକୁ ଅନୁଭବା ସନ୍ଥ ଅଥବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗୀଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି ।

ଭେଦ ସମାଧାନ କଞ୍ଚନ ହେଁ, ଲକ୍ଷଣ ପରମାନନ୍ଦ ।
କରଣ ଓଡ଼େ ଓଡ଼େକ ମୈ, ଅନ୍ତର ଅନୁଗମ ବନ୍ଦ ॥୪୭॥

ଭାଷ୍ୟ - ସମାଧାନଙ୍କରେ କି ପ୍ରଭେଦ ଅଛି ? ପରମାନନ୍ଦର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ଅଟେ ? ଜଡ଼ କରଣ ଆଉ ରେତନ କରଣ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର । ଜଡ଼ କରଣମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକୃତିରେ ସମାଧି ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ରାଜଯୋଗୀ କରିଥାନ୍ତି । ରେତନ କରଣ ଆତ୍ମାର ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେ ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗ ସମାଧି ଦ୍ଵାରା ପରମାନନ୍ଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ । ସହଜ ଆଉ ଅଖଣ୍ଡ - ଏ ଦୁଇ ସମାଧି ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା

ହୋଇଥାଏ । ସହଜ ସମାଧି ସର୍ବଦା ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗୀମାନଙ୍କର ରହିଥାଏ ଆଉ ଅଖଣ୍ଡ ସମାଧିରେ ଆମର ଚେଷ୍ଟା ପ୍ରକୃତି, ଅକ୍ଷର ଆଧାରରେ ପ୍ରଥମେ ନିଃଶବ୍ଦ, ପବିତ୍ର ଧାମରେ ସ୍ଥିତ ରହିଥାଏ, ବାହ୍ୟ ଆତ୍ମାର ସୁଧି ରହି ନ ଥାଏ । ଏକ ଆସନରେ ବସି ବିହଙ୍ଗମ ଯୋଗୀ ଚିରକାଳ ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦରେ ନିମଗ୍ନ ରହିଥାଏ ।

କ୍ୟା କାରଣ ହେଁ ପ୍ରେମ କା, ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମ କ୍ୟା ଲିଙ୍ଗ ।
କ୍ୟା ଅଧାର ହେଁ ପ୍ରେମ କା, କେନ୍ଦ୍ର ଧାମ କ୍ୟା ଶୁଙ୍ଘ ॥୪୮॥

ଭାଷ୍ୟ - ପ୍ରେମର କାରଣ କ'ଣ ଅଟେ ? ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ଅଟେ ? ପ୍ରେମର ଆଧାର କ'ଣ ଅଟେ ? ପ୍ରେମର କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ତାହାର ଅକ୍ତିମ ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ଅଟେ ? ଏସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ଦୟାଳୁ ସୋମରସ ପ୍ରବାହୀ ସଦଗୁରୁ ଦ୍ଵାରା ଦାନ ଅଧୀନ ଶରଣାଗତ ହୋଇ ଜାଣନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରେମ ପ୍ରସାଦ ପାଇ ଜୀବନକୁ ସଫଳ କରନ୍ତୁ ।

ବାଜ ରୂପ କ୍ୟା ପ୍ରେମ କା, ମଧ୍ୟ କଞ୍ଚନ ହେଁ ରୂପ ।
ପୁରଣ ଓଡ଼େ ଓଡ଼େ କ୍ୟା, ଫଳ ଗତି ଓଡ଼େ ଅନୁପ ॥୪୯॥

ଭାଷ୍ୟ - ପ୍ରେମର ବାଜ ରୂପ କ'ଣ ଅଟେ ଆଉ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ରୂପ ଅଛି ? ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିସ୍ତାର କ'ଣ ଯାହାର ଅନେକ ରୂପରେ ଅନୁପମ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ?

ଜୋ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଜଗ ଜାଓ କୋ, ପ୍ରଭୁହିଁ ସମର୍ପଣ କାହୁ ।
ଭୂରି ଅପରମିତ ଲୋକ ଓଡ଼େ, ସୋ ଅପନେ ଓଡ଼େ କାହୁ ॥୫୦॥

ଭାଷ୍ୟ - ଯେଉଁ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ମୁମୁକ୍ଷୁ ଜୀବ ପରଂବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯାଏ, ସେ ଅନେକ ଲୋକ ଏବଂ ଲୋକାନ୍ତରର ସୁଖ ଭୋଗ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ବଶରେ ରଖିଥାଏ ।

କ୍ଷୀର ପିଅନ୍ତୁ, ଦାନ୍ତ ମଜବୁତ ହେବ

ଗୁଜୁରାଟରେ ଥିବା 'ଗୁଜରାଟ ଫୋ୍ରେନ୍ଦ୍‌ସ୍‌ ଯାଇନ୍ଦ୍‌ ଯୁନିଭରସିଟି' ପ୍ରକାଶ କରିଛି ଯେ, କ୍ଷୀର ପିଇଲେ ଦାନ୍ତ ମଜବୁତ ରହିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରିଛି । ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ୧ ଲା । କ ଳ୍ଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନର ତାଏଟ୍ କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାନ୍ତ

ଗୁଜରାଟ ଲୋକ ବିଶେଷ କରି କ୍ଷୀର, ଶ୍ରୀଖଣ୍ଡ, ଦହି ଏବଂ ଛାସ୍ ଆଦି କ୍ଷୀର ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ବହୁତ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ଫଳରେ କ୍ଷୀରରୁ ମିଳୁଥିବା କ୍ୟାଲସିୟମ ଦାନ୍ତକୁ

ଉପରେ କିପରି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଛି । ଦେଶରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ବହୁ ଲୋକ ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ବିଶେଷ କରି ଗୁଜରାଟ ଲୋକଙ୍କ ଦାନ୍ତ ସବୁଠାରୁ ମଜବୁତ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟରେ କେରଳ ଲୋକଙ୍କର ଦାନ୍ତ ମଜବୁତ ଥିଲା । ଗୁଜୁରାଟ ଲୋକଙ୍କ ଦାନ୍ତ ୮୨ ପ୍ରତିଶତ ଶତକ ଥିଲା ବେଳେ କେରଳୀମାନଙ୍କର ଦାନ୍ତ ୮୦ ପ୍ରତିଶତ ଶତକ ଥିଲା । ଏହାପଛର କାରଣ ହେଉଛି କ୍ଷୀର ।

ମଜବୁତ କରାଇଥାଏ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସାମିଲ ଗବେଷକ ଡା. ଅଭିନବ ରାଜଙ୍କ ମତରେ ଦାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରୁ ମନୁଷ୍ୟର ବହୁ ତଥ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି ପନିପରିବା ଖାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦାନ୍ତରେ ଜିଙ୍କ୍ ଏବଂ ଫସଫରସ ମାତ୍ରା କମ୍ ଦେଖାଯାଏ । ଯାହା ଫଳରେ ଦାନ୍ତ ଶୀଘ୍ର ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଆମିଷ ଖାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦାନ୍ତରେ ଏହା ପରିମାଣ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।

ପପୁ: ବାପା, ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଫେଲ ହୋଇଗଲି ।
ବାପା: ଚିନ୍ତା କରନି ପୁଅ ତୁ ସିଂହର ଛୁଆ । ଏଥିରେ ଡରିବାର ନାହିଁ ।
ପପୁ: ସାର୍ ଠିକ୍ କଥା କହୁଥିଲେ । ସାର୍ କହୁଥିଲେ ତୁ ମଣିଷ ନା ପଶୁ ଛୁଆ କେଜାଣି ?

× × ×

ପିପି: ବାପା ମତେ କଲେଜରେ ଗୋଟେ ବଦମାସ ସବୁବେଳେ ହଇରାଣ କରୁଛି ।
ବାପା: ତୁ କହ କି ସଜା ଦେବା ତାକୁ ?
ପିପି: ବାପା ତା' ସହିତ ମୋ ବାହାଘର କରିଦିଅ ।
ବାପା: ବାଃ ଝିଅ ତୁ ତ ଏକଦମ ତୋ ମା' ପରି ।

× × × ×

ଲିଟୁ ତା' ବାପାଙ୍କ ଗାଲକୁ ଏକ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲା ।
ପଡ଼ୋଶୀ: ଆରେ, ତୁମ ପୁଅ ତୁମକୁ ହାତ ଉଠାଉଛି ।
ବାପା: କ'ଣ କରିବି... ସେ ଗଧ ତା' ମା'ର ଗୁଣ ଆଣିଛି ପରା ।
ପଡ଼ୋଶୀ ତାଟକା ହୋଇ ଚାହିଁଛନ୍ତି ।

× × × × × ×

ଚିଣ୍ଟୁ ଚକ୍ଷମା ଦୋକାନକୁ ଯାଇ: ଅଙ୍କଳ, ଗୋଟେ ବେଶି ପାଓ୍ଵାରବାଲା ଚକ୍ଷମା ଦେବ ।
ଦୋକାନୀ: ପ୍ରଥମେ କୁହ କାହା ପାଇଁ ଚକ୍ଷମା ନେବ ?
ଚିଣ୍ଟୁ: ଆମ ସାର୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ ।
ଦୋକାନୀ: ସାର୍‌ଙ୍କର କ'ଣ ଆଖି ଖରାପ ? ଚିଣ୍ଟୁ: ହଁ ।
ଦୋକାନୀ: ତା' ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଦୋକାନକୁ ଆଣ । ତାଙ୍କ ପାଓ୍ଵାର ରେକ୍ କରିବା ।
ଚିଣ୍ଟୁ: ତେଜ୍ କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ ।
ତାଙ୍କ ଆଖି ବହୁତ ଖରାପ ନ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଗଧ ଭଳି କାହିଁକି ଦେଖାଯାଉଛି ?

× × × × × ×

ଶିକ୍ଷକ: କ୍ଲାସ୍ ସରିଲା ପରେ ଯାହାର ଯାହା ପ୍ରଶ୍ନ ଅଛି ପଚାରି ପାରିବ ।
କ୍ଲାସ୍ ସରିବା ପରେ ଚିଣ୍ଟୁ: ସାର୍, ମୁଁ ଗୋଟେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି ।
ଶିକ୍ଷକ: ହଁ, ପଚାରେ ।
ଚିଣ୍ଟୁ: ଆଜି ସାମା ସ୍କୁଲ କାହିଁକି ଆସିଲାନି ?

× × × × × ×

ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ବହୁତ ଭୋକ ଲାଗିବାରୁ ସେ ରାଜୁର ଟିଫିନ୍ ଖାଇଦେଲେ ।
ଶିକ୍ଷକ: ତୁ ଘରେ କହିବୁନି ଯେ, ମୁଁ ଖାଇ ଦେଇଛି ବୋଲି ।
ରାଜୁ: ହଉ ସାର୍ ।
ମତେ କିଏ ପଚାରିଲେ କହିବି କୁଜୁର ଖାଇଦେଲା ।

ରାଧା - ଭଗବତପ୍ରାପ୍ତିର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ

ରାଧା । ମାଧୁର୍ଯ୍ୟରେ ଭରା ନାମ । ସମର୍ପଣର ପ୍ରତୀକ ଏଇ ନାମ । ସମର୍ପଣ ପରାପୁର କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି । ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରେମର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ରାଧା ପ୍ରୀତିକୁ । ଯେଉଁ ପ୍ରୀତିରେ ପାଇବାର ଲକ୍ଷଣମାତ୍ର ଆଶା ନଥାଏ ବରଂ ପ୍ରେମାସ୍ଵଦକୁ କେବଳ ଦେବାର ଆନନ୍ଦରେ ଅଧାରତା ଥାଏ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାଧନାର ଚରମ ଅବସ୍ଥା ବୋଲି ସାଧୁସନ୍ଥମାନେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ରଚିତ ବିଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣ ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥରେ । ରାଧା ପ୍ରେମ ଏପରି ଶାଶ୍ଵତ ନିସ୍ଵାର୍ଥପର ଯେ ସେଠାରେ ପ୍ରେମାସ୍ଵଦକୁ ପାଇବାର ଆଶା ମଧ୍ୟ ବିଲୀନ ହୋଇଯାଇଛି । କେବଳ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେମ । ଦେହ, ପ୍ରାଣ, ମନ, ହୃଦୟ ଏବଂ ଆତ୍ମା ପ୍ରତିଟି ସ୍ତରରେ

କେବଳ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣର ଭାବ । ଏହି ପରମ ଅବସ୍ଥାଟିରେ ଭକ୍ତ-ଭଗବାନ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହେ ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

ପୁଣି କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ରାଧା ହେଉଛନ୍ତି ପରମପ୍ରେମମୟ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆହ୍ଲାଦିନୀ ଶକ୍ତି । ସେଇ ଶକ୍ତିର ସଂସର୍ଗରେ ଆସି କୃଷ୍ଣ ଧରୁଥିବା ଖଣ୍ଡେ ବାଉଁଶରୁ ଝରି ପଡ଼ୁଥିଲା ଦିବ୍ୟବଂଶୀର ମଧୁର ମୂର୍ଚ୍ଚନା । ଯେଉଁ ମୂର୍ଚ୍ଚନାରେ କେବଳ ଗୋପୀ ନୁହନ୍ତି, ସମଗ୍ର ଗୋପପୁରବାସୀ ଆନନ୍ଦରେ ଅଧାର ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । କେବଳ ମଣିଷ ନୁହନ୍ତି, ବୃକ୍ଷଲତା, ଗୋରୁଗାଈ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବଜନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ହତଚକିତ ହୋଇ ଉଲ୍ଲସିତ ହେଉଥିଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମଧୁର ବଂଶୀସ୍ଵର ଶୁଣି । କୃଷ୍ଣ ଗୋପପୁର ଛାଡ଼ି ମଥୁରା ଗମନ କରିବା

ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବଂଶୀଟିକୁ ପ୍ରେମମୟୀ ରାଧାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେବେଠାରୁ ସେ ଆଉ ବଂଶୀବାଦନ କରିଥିବାର କେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରପୁରାଣରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ବୈଷ୍ଣବମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଯେ, ପରମାତ୍ମଙ୍କ ସହ ମିଳନ ଲାଗି ନିଜକୁ ରାଧା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ରାଧାଭାବରେ ପ୍ଲାବିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୁଣି କୃଷ୍ଣ ପ୍ରାପ୍ତି ଲାଗି ସେଇ ରାଧାଙ୍କୁ ଭଜିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ରାଧା, ଯାହାକୁ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଆଧାର ଭାବେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇଛି, ତାଙ୍କ କୃପା ବିନା କୃଷ୍ଣ ପ୍ରାପ୍ତି ଅସମ୍ଭବ । ଏଣୁ ପ୍ରଥମେ ଆସେ ରାଧାଙ୍କ ନାମ ତା'ପରେ କୃଷ୍ଣ । କୃଷ୍ଣଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଭଗବତ୍ ପ୍ରାପ୍ତି ମହାମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ରାଧେ.. ରାଧେ.. ।

ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବଂଶୀଟିକୁ ପ୍ରେମମୟୀ ରାଧାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେବେଠାରୁ ସେ ଆଉ ବଂଶୀବାଦନ କରିଥିବାର କେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରପୁରାଣରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ବୈଷ୍ଣବମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଯେ, ପରମାତ୍ମଙ୍କ ସହ ମିଳନ ଲାଗି ନିଜକୁ ରାଧା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ରାଧାଭାବରେ ପ୍ଲାବିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୁଣି କୃଷ୍ଣ ପ୍ରାପ୍ତି ଲାଗି ସେଇ ରାଧାଙ୍କୁ ଭଜିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ରାଧା, ଯାହାକୁ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଆଧାର ଭାବେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇଛି, ତାଙ୍କ କୃପା ବିନା କୃଷ୍ଣ ପ୍ରାପ୍ତି ଅସମ୍ଭବ । ଏଣୁ ପ୍ରଥମେ ଆସେ ରାଧାଙ୍କ ନାମ ତା'ପରେ କୃଷ୍ଣ । କୃଷ୍ଣଭକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଭଗବତ୍ ପ୍ରାପ୍ତି ମହାମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ରାଧେ.. ରାଧେ.. ।

ମୂଳାର ଉପକାରिता

ମୂଳା ସାଧାରଣତଃ ଏକ ଶୀତ ଦିନିଆ ପରିବା । ମୂଳା ମାଟି ତଳେ ଫଳିଥାଏ ଓ ଏହାର ଉପର ଅଂଶ ମୋଟା ହୋଇଥିବା ବେଳେ କୁମ୍ଭୀର ତଳାଂଶକୁ ପତଳା ଭେଦ ରହିଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଓ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ମୂଳା ମିଳେ । ମୂଳାର ପତ୍ର ଉପରକୁ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ନାଲି ଓ ଧଳା ମୂଳାକୁ ଆମେ ଖାଦ୍ୟ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଉ । ମୂଳା ଖାଇବା ଫଳରେ ବହୁ ପ୍ରକାର ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ।

ଭିଟାମିନରେ ଭରପୁର: ମୂଳା ଖାଇଲେ ପାଚନ ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଥାଏ । ମୂଳା ପତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଖାଇବା ଭଲ । ଏଥିରେ ପ୍ରୋଟିନ୍, କ୍ୟାଲସିୟମ, ଆୟୋଡିନ୍ ଓ ଆଇରନ ଭରପୁର ମାତ୍ରାରେ ରହିଛି । ଏହାକୁ ବିଶେଷ କରି ସାଲ୍ୟୁ ଭାବେ ଖିଆଯାଏ । ମୂଳାରୁ କ୍ଲୋରିନ୍, ଫସଫରସ, ସୋଡିୟମ ଓ

ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ମୂଳାରେ ଭିଟାମିନ୍ ଏ, ବି, ଓ ସି ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯାହା ପେଟ ଓ ମୂତ୍ର ବିକାର ପାଇଁ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ: ପେଟ ପାଇଁ ମୂଳା ଖୁବ୍ ଲାଭଦାୟକ । ପେଟର ବହୁ ରୋଗ ଦୂର କରିଥାଏ । ମୂଳା ରସ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ । ଯଦି ପେଟରେ ଭାରିପଣ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମୂଳା ରସରେ ଲୁଣ ମିଶାଇ ପିଇଲେ ଆରାମ ମିଳିଥାଏ ।

ଯଦି ଅଧିକ ପରିସ୍ରା ହେବାର ଚିନ୍ତା ରହିଛି ତ ମୂଳା ରସ ସେବନ କରନ୍ତୁ । ପରିସ୍ରା ଆସିବାରେ ବନ୍ଦ କିମ୍ବା ପରିସ୍ରା କୁଳନ ହେଉଥାଏ । ତେବେ ମୂଳା ରସ ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥାଏ ।

ମୂଳା ଖାଇବା ଫଳରେ ଲିଭର ମଜଭୂତ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ଲୁମ୍ ରୋଗୀଙ୍କୁ

ଦୈନିକ ଭୋଜନରେ ମୂଳା ଦେବା ଉଚିତ ।

ଗଳା ସୁଜନରେ ମୂଳାର ପାଣି, ସୈନ୍ଧବ ଲବଣ ମିଶାଇ ଗରମ କରି ଏହାକୁ କୁଳି କରନ୍ତୁ । ମୂଳା ରସ

ହୃଦରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଫଳପ୍ରସ୍ତୁତ । ମୂଳାକୁ ଘିଅରେ ଭାଜି ଖାଇବା ଫଳରେ ପିତ୍ତଦୋଷ ଓ କଫ ଦୋଷ ଭଲ ହୋଇଥାଏ ।

ମୂଳା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଖାଦ୍ୟକୁ ହଜମ କରିଦେଇଥାଏ ।

ମୂଳା ରସରେ ଅଳ୍ପ ଲୁଣ ଓ ଲେମ୍ବୁ

ମିଶାଇ ନିୟମିତ ପିଇବା ଫଳରେ ମେଦବହୁଳତା କମିଥାଏ ।

ସକାଳୁ ମୂଳା ପତ୍ରକୁ ସୈନ୍ଧବ ଲବଣ ସହ ମିଶାଇ ଚୋବାଇଲେ ମୁହଁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ।

ମୂଳା ଅକ୍ଳାପଣ ଦୂର କରିବା ସହିତ ଭଲ ନିଦ କରାଏ ।

ପିଲାଙ୍କ ପେଟର କୃମିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ କଞ୍ଚା ମୂଳା ଭଲ କାମ କରିଥାଏ ।

ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ରୋଗିଙ୍କୁ ମୂଳା ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ପେଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରୋଗ ପାଇଁ ମୂଳା ରସ ଓ ଅଦା ରସ ସହିତ ଲେମ୍ବୁ ମିଶାଇ ନିୟମିତ ପିଇଲେ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ ।

ମୂଳା ଦୂରା ରୋଗ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଲାଭଦାୟକ । ଧଳା ଛତ ପାଇଁ ମୂଳା ପତ୍ର ଓ ମଞ୍ଜି ଉଭୟକୁ ବାଟି ଛତ ସ୍ଥାନରେ ଲେପ ଦେବା ଫଳରେ ଦାଗ ଚାଲିଯାଏ ।

ତେନ୍ତୁଳିର ଉପଯୋଗିତା

ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟରେ ତେନ୍ତୁଳିର ପ୍ରୟୋଗ ପ୍ରାୟତଃ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ସେଠା ରାନ୍ଧୁଣିଆଁଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ମସଲା । ତେନ୍ତୁଳିକୁ ସେମାନେ ଭାତ, ଡାଲି, ସମ୍ବର, ଚଟଣି, ତରକାରିରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି । ଖାଦ୍ୟ ବିଶେଷଙ୍କ ମତରେ ତେନ୍ତୁଳିର

ଅନେକ ଉପଯୋଗିତା ରହିଛି । ରୋଗପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ଉତ୍ତମ ପୋଷକ । ହୃଦରୋଗରୁ ବର୍ତ୍ତାକୁ ରାକ୍ଷା କରିବା ନିୟମିତ ଭାବେ ଦୃଢ଼ହାର ଅବା ସକଳ ଜଳଖିଆରେ ତେନ୍ତୁଳିର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ । ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କୁ

ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ମହୋଷଧି ଅଟେ । ଭିଟାମିନ୍ ସି' ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୋଷକତତ୍ତ୍ୱ ଭରପୁର ତେନ୍ତୁଳି

ଅଂଶୁଘାତରୁ ମଧ୍ୟ ଶରୀରକୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଏଣୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମଦିନେ ତେନ୍ତୁଳି ଚକଟାର ଆବଶ୍ୟକତା ବହୁତ ଅଧିକ । ଭୋଜନ କ୍ଷମତା ବଢ଼ାଉଥିବା ଏକ ତେନ୍ତୁଳି ଓଜନ ହ୍ରାସ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ । ନିୟମିତ ଭାବେ ତେନ୍ତୁଳି ଭୋଜନରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ ତାହା କେଶ ଓ ଦୂରା ଉପରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ ।

ପ୍ରୋଟିନ୍‌ରେ ଭରପୁର କାଙ୍କଡ଼

ସବୁ ପରିପରିବାର ଉପକାରିତା ଥିବାବେଳେ କାଙ୍କଡ଼ ପରିବା ନିୟମିତ ଖାଇଲେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶରୀର ଉପରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । କାଙ୍କଡ଼ ଭଜା, ଅବା ତରକାରି ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରକୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ବୋଲି ଖାଦ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତ ।

ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଓ ପୋଷକତତ୍ତ୍ୱ ଭରପୁର ଏକ ପରିବା ଆମିଷ ଖାଦ୍ୟ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ । ମଧୁମେହ ରୋଗୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ୨-୩ ଥର କାଙ୍କଡ଼ ଭଜା ଖାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧୁମେହ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ ।

ପରାକ୍ଷୀରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଭୋଜନରେ ପ୍ରତ୍ୟହ କାଙ୍କଡ଼ ଖାଇଲେ କର୍କଟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା କମ୍ ହୁଏ ।

ଚକ୍ଷୁର ଜ୍ୟୋତି ବଢ଼ାଉଥିବା ଏକ ପରିବା ଖରାଦିନରେ ଶରୀରରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଝାଳ ନିର୍ଗତ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରେ । ଫାଇବର ଓ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଭରପୁର କାଙ୍କଡ଼ ହଜମ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇଥାଏ ।

ରକ୍ତ ପରିଷ୍କାର ସହାୟକ ହେଉଥିବା କାଙ୍କଡ଼ରେ ଥିବା ମେମୋରାଭିସିନ୍ ତତ୍ତ୍ୱ ଶରୀରର ଓଜନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବା ସହ ରକ୍ତଚାପ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ାଇ ନ ଥାଏ ।

ଅବସାଦର ମହୋଷଧି କାଜୁ

ବର୍ତ୍ତମାନର ଜଞ୍ଜାଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନରେ ଅବସାଦ ମଣିଷ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା । ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ସମସ୍ୟା ମଣିଷକୁ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଣି ନେଇଥାଏ । ଏଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ 'କାଜୁ' ସେବନ ଉତ୍ତମ ଉପାୟ ।

ଆଧୁନିକ ଜୀବନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରେ ଡିପ୍ରେସନ ବା ଅବସାଦ ସମସ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଯଦି ଆପଣ ବି ଏହି ସମସ୍ୟାରେ ପୀଡ଼ିତ ତେବେ କାଜୁ ସେବନ କରି ଏହାକୁ ସହଜରେ ଦୂର କରିପାରିବେ । କାଜୁ ଅବସାଦ ଉପଚାରରେ ବେଶ୍ ଫାଇଦା ଦେଇଥାଏ । ଏହା ଭିଟାମିନ୍ 'ବି'ର ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ସ୍ରୋତ, ଯାହା ଶରୀରର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ସାମାନ୍ୟ ଉଦାସପଣ ମଧ୍ୟ ଅବସାଦ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିଥାଏ । କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ ନ ଲାଗିବା, ଅନୁଚି, କୌଣସି କଥାକୁ ଶୁଣି ଖୁସି ନ ହେବା, ଏମିତିକି ଦୁଃଖକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ନ କରିପାରିବା ଅବସାଦର ଲକ୍ଷଣ ।

ଅବସାଦ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ହାନିକାରକ । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ବିଶେଷ ଭାବେ

ପଡ଼ିଥାଏ । ଯଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତି ମନକୁ ଅଜବ ପ୍ରକାରର ଭାବନା ଆସିଥାଏ । ତେବେ ଏସବୁକୁ ନେଇ ଲୋକେ ଭୟଭୀତ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି । ଫଳରେ ଏହା ମଧୁମେହ, ହୃଦରୋଗ, ଅନ୍ଧପଣ ତଥା ମସ୍ତିଷ୍କ ଜନିତ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ କାଜୁ ସେବନ ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ ଅବସାଦ ଉପଚାର କରିଥାଏ । କାଜୁରେ ଥିବା ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ ଶରୀରରେ ସେରେଟିନିନକୁ ଆକର୍ଷଣ ପ୍ରଦାନକାରୀ ରସାୟନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କାଜୁରେ ଥିବା କପର ଶରୀରରେ ଏକଜାଇମର ଗତିବିଧି, ହର୍ମୋନର ଉତ୍ପାଦନ, ମସ୍ତିଷ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆଦିକୁ ସମ୍ବଳିତ କରି ସହାୟକ କରେ । କାଜୁରେ ଏକ ପ୍ରକାର ତେଲ ରହିଛି, ଯାହା ଭିଟାମିନ୍ 'ବି'ର ଉତ୍ତମ ସ୍ରୋତ । ଏହି କାରଣରୁ ଏହାକୁ ତହଲ ଶକ୍ତିଦାୟକ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଖାଲି ପେଟରେ ମଧୁ ସହ କାଜୁ ସେବନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ।

କହିପାରିବେ କି ?

- (୧) ଓଡ଼ିଆ ସାମ୍ବାଦିକତାର ଜନକ ରୂପେ କିଏ ଆମ ନିକଟରେ ଖୁବ୍ ପରିଚିତ ?
- (୨) ଓଡ଼ିଶାରେ ରେଳପଥ ପ୍ରଥମେ କେବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ?
- (୩) ଓଡ଼ିଶାରେ ଜଳସେଚନ ନିମନ୍ତେ କେଉଁ ବିଦେଶୀ ଶାସକମାନଙ୍କ ସମୟରେ କେନାଲ ଖୋଳା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ?
- (୪) ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା କଟକର କେଉଁ ଠାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା ?
- (୫) ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ସାଲ କ୍ରିଆଟିଭ୍ ସୋସାଇଟି କେବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ?
- (୬) ମହାନ ବିଦ୍ୱାନ ଇଶ୍ୱର ଚନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାସାଗର କେଉଁ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଥିଲେ ?
- (୭) କେଉଁ ଆଗ୍ନେୟ ଗିରିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟର ବଡ଼ାଘର କୁହାଯାଏ ?
- (୮) ଏ.କେ.୪୭ ରାଜଫାଲ କେବେ ଅର୍ଥାତ୍ କେଉଁ ମସିହାରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କିଏ କରିଥିଲେ ?
- (୯) ଭାରତରେ କେବେ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା ?
- (୧୦) ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଗଭର୍ଣ୍ଣର କିଏ ଥିଲେ ?

JUMBLE WORDS

1) TJYTE	=	6) GUYRB	=
2) POMHO	=	7) SNYITK	=
3) NCROOB	=	8) LXAHEE	=
4) NEUVEA	=	9) LYODL	=
5) LOALW	=	10) CEEEM	=

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସଂପାଦକ, "ସ୍ୱାକାର", ଲେବର କଲୋନୀ ମୁଦ୍ରିତ, ସମ୍ବଲପୁର ଠିକଣାରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତା ସଂଖ୍ୟାରେ ଦିଆଯିବ ।

ଗତ ସଂଖ୍ୟାର କହିପାରିବେ କି ? ର ଉତ୍ତର :-

୧. ଭିଜିନିଆ, ୨. ଥେବସ୍, ୩. କେରୁଜେଲମ୍, ୪. ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀ, ୫. ଏକ ପ୍ରକାର ଭିଟାମିନ୍, ୬. ସାରୁରେଟେଟ ଫ୍ୟାଟି ଏସିଡ୍, ୭. ପାର୍ସିଆଲ ଡିସ୍ଟିଲେସନ୍, ୮. କେଡ୍‌ଏନ୍‌ଏସ୍‌ଓ ୪, ୯. ଏବ୍, ୧୦. ଠିକ୍, ୧୦. ଉଭୟ ତାପ ଏବଂ ଆଲୋକ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ ।

Jumble Words ର ଉତ୍ତର :-

(1) CRUSH (2) SCULPT (3) NAPKIN (4) KNACK (5) GLOAT (6) NOTARY (7) LEVITY (8) TEMPO (9) MOLDY (10) LAWYER

ଓଡ଼ିଶା ସହକାର

ମହାପୁରୁଷ ମହନଦଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଉପଲକ୍ଷେ ବାର୍ତ୍ତା

ମହାପୁରୁଷ ମହନଦଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମଣାମ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଆଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବା ସହିତ ଆପଣମାନଙ୍କର ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ଓ ସମୃଦ୍ଧି କାମନା କରୁଛି ।

ପ୍ରବିପ କୁମାର ଅମାତ

(ପ୍ରବିପ କୁମାର ଅମାତ)

ଜଙ୍ଗଲ, ପରିବେଶ ଓ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ,
ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ଓ ପାନୀୟଜଳ ଏବଂ
ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

सत्यमेव जयते

ମହାପୁରୁଷ ମହନଦଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଉପଲକ୍ଷେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ଆଜି ମହାପୁରୁଷ ମହନଦଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜନ୍ମ ତିଥି ଅବସରରେ ମୁଁ ରାଜ୍ୟର ମୁସଲମାନ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଆନ୍ତରିକ ଆଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ଗଣେଶାଲୀଳା

(ଗଣେଶୀ ଲାଲ)
ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ, ଓଡ଼ିଶା

ମାରତ୍ତ୍ୱାତି ସୁବାସ ପକ୍ଷରୁ କୃତ୍ରିମ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟାରୋପଣ ଶିବିର

ସମ୍ବଲପୁର: ମାରତ୍ତ୍ୱାତି ସୁବାସ ନବଚେତନା ଓ ଉଦୟ ଷ୍ଟାର୍ଟ ପକ୍ଷରୁ କୃତ୍ରିମ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟାରୋପଣ ଶିବିର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାର ବିରୋଧୀ ଦଳ ନେତା ଜୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ଏହାକୁ ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାମନ୍ତ୍ରୀ ରେହିତ ପୂଜାରୀ, ମାରତ୍ତ୍ୱାତି ସମ୍ମେଳନର ପ୍ରାକ୍ତାୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଗୋବିନ୍ଦରାମ ଅଗ୍ରୱାଲ, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଶୋକ ଜଲାନ, ଅଖିଳ ଭାରତୀୟ ମାରତ୍ତ୍ୱାତି ସୁବାସ ମଞ୍ଚ ସଂଯୋଜକ ପରାଗ ଅଗ୍ରୱାଲ, ପ୍ରାକ୍ତାୟ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରତାପ ଅଗ୍ରୱାଲ ଓ

ପୂର୍ବ ପ୍ରାକ୍ତାୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନାରାୟଣ ମୋଦୀ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଶିବିରରେ ପଡୋଶୀ ରାଜ୍ୟ ଛତିଶଗଡ଼, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଓ ବିହାରରୁ ଶତାଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ସାମିଲ ହୋଇ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟାରୋପଣ ଓ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ମଞ୍ଚ ତରଫରୁ ପଞ୍ଚମ ଥର ପାଇଁ ଆୟୋଜିତ ଏହି ଶିବିରରେ ରଶ୍ମୀ ଅଗ୍ରୱାଲ, ରାକ୍ଷୀ ଅଗ୍ରୱାଲ, ଅନୀତା ଅଗ୍ରୱାଲ, ପ୍ରିୟାଶ୍ରୀ ଅଗ୍ରୱାଲ, ଶିବ ଅଗ୍ରୱାଲ, ଦୀପକ ମିତ୍ରଲଙ୍କ ସହ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସହସଂଯୋଜକ ପରିଚାଳନାରେ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

କୋଲକାତାରେ ଅଶୋକ ମେମୋରିଆଲ ଫୁଟବଲ ଟୁର୍ଣ୍ଣାମେଣ୍ଟ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା: କୋଲକାତା ମିଳି ଷ୍ଟାଡ଼ିୟମରେ ଆୟୋଜିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଶୋକ ହିଁ ମେମୋରିଆଲ ଫୁଟବଲ ଟୁର୍ଣ୍ଣାମେଣ୍ଟରେ ମହାମୁଖ୍ୟା ଦଳ ତୁମ୍ପେରଡିହି ଦଳକୁ ୨-୦ ଗୋଲରେ ପରାଜିତ କରି ବାମ୍ଫିଅନ ହୋଇଛି । କୋଲକାତାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବଏଲ ଯାତ୍ରା ଉପଲକ୍ଷେ ମାଁ ସମଲେଶ୍ୱରୀ କ୍ଳବ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ଟୁର୍ଣ୍ଣାମେଣ୍ଟର ପୁରସ୍କାର ବିତରଣା ଉତ୍ସବରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ନବ ଦାସ ମୁଖ୍ୟଅତିଥି ଭାବରେ ଯୋଗଦେଇ ବିଜୟୀ ଦଳକୁ ଟ୍ରଫି ସହ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଓ ରନର୍ସଅପ ଦଳକୁ ଟ୍ରଫି ସହ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ ।

ମାରତ୍ତ୍ୱାତି ମହିଳା ସମିତି ପକ୍ଷରୁ ଉଦ୍ୟୋଗ ମେଳା

ସମ୍ବଲପୁର: କ୍ଷେତ୍ରରାଜପୁର ମାରତ୍ତ୍ୱାତି ମହିଳା ସମିତି ପକ୍ଷରୁ ଦୁଇଦିନିଆ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଓଡ଼ିଶା, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ, ଛତିଶଗଡ଼, ରାଜସ୍ଥାନ, ଦିଲ୍ଲୀ, ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟରୁ ମହିଳାମାନେ ଆସି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଶାଢ଼ୀ, ସୁତ, ଗହଣା, ପୋଷାକ, ଖେଳ ସାମଗ୍ରୀ ଇତ୍ୟାଦି ବିକ୍ରା କରିଥିଲେ । ଉଦ୍ୟୋଗ ମେଳାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରେମା ପନସାରୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ମଞ୍ଜୁ ଅଗ୍ରୱାଲଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା ।

ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶୁଭେଚ୍ଛା

ଓଡ଼ିଶା ସହକାର

ମହାପୁରୁଷ ମହନଦଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ମୁସଲମାନ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ବିକାଶରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ କାମନା କରୁଛି ।

ନବୀନ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

ନଳିନୀ ପ୍ରଧାନ ବିଜେଡିର ସମ୍ବଲପୁର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ

ସମ୍ବଲପୁର : ବିଜୁ ଜନତା ଦଳ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଭାବେ ପୁଣିଥରେ ନଳିନୀ ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ଦଳ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଛି । ଦଳର ସଭାପତି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ କ୍ରମେ ରାଜ୍ୟ ସାଂଗଠନିକ ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରଣବ ପ୍ରକାଶ ଦାଶ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଗତ ୩ ବର୍ଷ ହେଲା ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଜିଲ୍ଲା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲେ । ଦଳର ସାଂଗଠନ ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ତାଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଥିଲା । ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଜେଡି ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା । ପୂର୍ତ୍ତ ବିଭାଗ ସଚିବ ପଦବାରୁ ସେ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଦଳ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ବଲପୁର ଲୋକସଭା ଆସନରୁ ପ୍ରାର୍ଥୀ କରିଥିଲା । ତେବେ ସେଥିରେ ସେ ପରାଜୟ ବରଣ କରିବା ପରେ ଦଳ ତାଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲା ।

